

รายงานการติดตามและประเมินผล
โครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหาร
ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒
“การทำไข่เค็มสมุนไพร”

ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลแผนงานโครงการ
กองแผนและงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
โทร ๐-๔๓๒๓-๖๗๙๓ www.kkpao.go.th

รายงานการติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตาม
แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี ๒๕๖๒ การทำไข่เค็มสมุนไพร

โดย

กองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลแผนงานโครงการ
กองแผนและงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

คำนำ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น กองแผนและงบประมาณ ได้ติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร (หลังดำเนินการ) เพื่อส่งเสริมอาชีพที่มั่นคง พร้อมกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนให้ประชาชนสร้างแรงงานคนในท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ดังนั้น เพื่อให้มีข้อมูลในการพัฒนาหน่วยงานราชการ กองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่งรายงานการติดตามและประเมินผลตามโครงการฯ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนต่อไป

ซึ่งได้เล็งเห็นความสำคัญโครงการดังกล่าว ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลแผนงาน/โครงการ จึงได้กำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลโครงการฝึกอบรมพัฒนาส่งเสริมอาชีพ ภายใต้การคัดเลือกโครงการของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เพื่อติดตามผลการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินงานของโครงการ จึงได้มอบหมายให้ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลแผนงานและโครงการลงพื้นที่เก็บข้อมูล ตัวอย่าง เพื่อได้ทราบแนวทางข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น ด้านการพัฒนาส่งเสริมอาชีพให้คนในชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ซึ่งผลที่ได้ จากการวิเคราะห์ประเมินผลที่ได้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น และเป็นเครื่องมือสำหรับการตัดสินใจของผู้บริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและองค์กรต่อไป

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทสรุปผู้บริหาร	ค
บทที่ 1 หลักการและเหตุผล	3
- วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผลโครงการ	4
- ขอบเขตการติดตามและประเมินผลโครงการ	4
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
- นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
- ความหมายของส่งเสริมอาชีพ	6
- ปัจจัยที่ส่งผลถึงความสำเร็จของการส่งเสริมอาชีพ	7
- ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ	9
- แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่การส่งเสริมอาชีพ	17
- บทวิเคราะห์องค์การบริหารส่วนจังหวัด	18
- อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	19
บทที่ 3 วิธีการติดตามและประเมินผล	21
- ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	21
- ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล	21
- พื้นที่ดำเนินการติดตามและประเมินผล	22
- เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล	22
- การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
- ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล	22
- การวิเคราะห์ข้อมูล	22
- การนำเสนอ	23
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24
- สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	24
- ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	24
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	30
- วัตถุประสงค์	30
- สรุปการประเมินผล	30

ภาพกิจกรรม

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

บทสรุปผู้บริหาร

การติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การสำรวจความคิดเห็นโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 166 ราย พบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ เป็นชาย 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.98 เป็นหญิง 94 คน คิดเป็นร้อยละ 81.03 อายุอยู่ในช่วง 51 - 60 ปี มากที่สุด 51 คน คิดเป็นร้อยละ 43.97 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี 26 คน คิดเป็นร้อยละ 22.41 สถานภาพที่มากที่สุด ประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 86.21 ระดับการศึกษาสูงสุด มากที่สุด ประถมศึกษา 78 คน คิดเป็นร้อยละ 67.24 รองลงมา มัธยมต้นหรือเทียบเท่า 26 คน คิดเป็นร้อยละ 22.41 อาชีพหลักเกษตรกรกรรมมากที่สุด 95 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 รองลงมา รับจ้างทั่วไป 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.66 รายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 23,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

2. ความพึงพอใจจากโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร จากการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการบริหารจัดการโครงการ จะทราบว่า ระดับการมีส่วนร่วมระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุดคือมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ / กิจกรรมและแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานได้การมีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 43.97 รองลงมา ระดับความพึงพอใจระดับมาก คือ มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนร่วมรับรู้ข่าวสารของโครงการ/กิจกรรม มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 65.52 ลำดับสุดท้ายระดับความพึงพอใจระดับพอใช้ คือ มีความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบการดำเนินโครงการ / กิจกรรม มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 56.90 มีค่ารวมส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 และมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) รวมเท่ากับ 3.83

สรุปผลจากการเก็บข้อมูล ความเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นกับท้องถิ่นในชุมชน เพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีที่ทันสมัยขึ้นได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่ประชาชนสังคมท้องถิ่นมากในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งกระบวนการของความเปลี่ยนแปลงมีความสลับซับซ้อนจนยากที่จะอธิบายในเชิงสาเหตุและผลลัพธ์ได้ เพราะการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดต่างเป็นปัจจัยเชื่อมโยงซึ่งกันและกันในชุมชน

สิ่งสำคัญคือ ความพอเพียงในการดำรงชีวิตของหมู่บ้านโคกกลาง ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง และบ้านบ่อใหญ่ บ้านหม้อ บ้านกระนวน อำเภอลำทะเมนชัย ซึ่งเป็นเงื่อนไขพื้นฐานที่ทำให้คนท้องถิ่นในชุมชนสามารถพึ่งตนเองและดำเนินชีวิตไปได้อย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้อำนาจและความมีอิสระในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง ความสามารถในการควบคุมและจัดการบริหารเศรษฐกิจในชุมชน เพื่อให้ประชาชนได้รับการสนองต่อความต้องการต่างๆในด้านอาชีพในชุมชน รวมทั้งความสามารถในการดำเนินชีวิตในครัวเรือนจัดการปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร มุ่งเน้นให้เกิดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ในการพัฒนาและบริหารชุมชนท้องถิ่นให้ดำเนินไปการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ทันต่อโลกยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง ควรมีความพอประมาณ มีระบบภูมิคุ้มกัน ค้ำกันในตัวที่พอดี พอสมควร ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนมอบความรู้และการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชุมชนท้องถิ่น พร้อมกับเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จะต้องมีส่วนในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้าน

วัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้ ข้อเสนอแนะในการรวมกลุ่มอาชีพของชุมชน การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของคนในชุมชนนั้น ข้อเสนอแนะควรมีวัตถุประสงค์หลักๆ ก็เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของคนในชุมชนนั้นๆ กล่าวคือ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ท่ามกลางยุคไร้พรมแดน จึงทำให้วิถีชีวิตของคนชนบทนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ทั้งรูปแบบการดำรงชีวิตและรูปแบบของการประกอบอาชีพ ทำให้มีรายจ่ายมากขึ้นเงินที่หามาได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย จึงมีการไปกู้หนี้ยืมสินก่อให้เกิดหนี้ทั้งระบบและนอกระบบ จึงทำให้บางครอบครัว บางคนเลือกที่จะเดินทางไปยังในเมืองใหญ่เพื่อเป็นแรงงานให้แก่โรงงานอุตสาหกรรม เป็นคนงานก่อสร้าง คนวัยแรงงานอพยพเข้าเมืองไปเป็นประชากรแฝงหาแหล่งทำมาหากินในจังหวัดต่างๆ

ด้วยเหตุนี้บางชุมชนเริ่มมีการกลับมาทบทวนถึงสาเหตุและวิธีการในการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจกลุ่มวิสาหกิจของชุมชน ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือหรือการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน หากวิธีจะทำให้คนในชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ ทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการรวมกลุ่มเพื่อตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตขึ้นในชุมชน ซึ่งมีกิจกรรมการออมเงินกิจกรรมเงินกู้ที่เปิดให้สมาชิกได้กู้เงินเพื่อไปลงทุนในการประกอบอาชีพ ในดอกเบี้ยต่ำ เช่น ร้านค้าชุมชน กลุ่มอาชีพ กลุ่มปุ๋ย ฯลฯ หรือที่เรียกว่าวิสาหกิจชุมชน สามารถสร้างสวัสดิการให้แก่คนในชุมชนได้ เช่นการปันผลเพื่อคืนกำไรให้สมาชิกก็จะสามารถอยู่รอดได้ด้วยลำแข้งของคนในชุมชนเอง

หลักการพัฒนารัฐกิจกลุ่มอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน สู่ความยั่งยืน

ต้องดูแลคน 3 กลุ่มให้ดีให้ได้ คือ

1. ดูแลลูกค้า ในเรื่องทำสินค้าที่ดี มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ทำสินค้าที่มีต้นทุนต่ำ ทำให้ขายในราคาต่ำได้ สามารถส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าได้ถูกต้องตรงเวลา
2. ดูแลสมาชิก ในเรื่องจัดการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับการทำงานของสมาชิก จัดการเรื่องผลประโยชน์สวัสดิการ ค่าตอบแทนที่ยุติธรรม รวมทั้งการเสริมความรู้และทักษะให้ด้วย
3. ดูแลชุมชน ในเรื่องจัดการทำสินค้าที่ไม่ทำลาย ไม่รบกวนความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมที่ดีของชุมชน ยึดมั่นในจริยธรรม ศีลธรรมอันดีงาม ไม่ทำผิดกฎหมาย ไม่เอาัดเอาเปรียบสังคมและชุมชน

การจัดการที่ดี มุ่งสู่เป้าหมายและประสบผลสำเร็จตามต้องการนั้นต้องมีการตัดสินใจที่รอบคอบ ไม่ประมาท คิดพิจารณาเหตุปัจจัย ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกให้รอบด้าน เสียก่อน

ปัจจัยภายใน หมายถึง การคิดพิจารณาจากจุดอ่อน จุดแข็ง ที่เราหรือกลุ่มวิสาหกิจ มีอยู่ เช่น เราเก่งด้านไหน เก่งอะไร มีข้อได้เปรียบด้านใด ด้านวัตถุดิบ อุปกรณ์ ด้านที่ตั้ง ด้านชื่อเสียง มีจุดอ่อนที่ต้องปรับปรุงอะไรบ้าง เพื่อให้สามารถทำธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายได้เหมาะสมกับจุดแข็งที่เรามี

ปัจจัยภายนอก หมายถึง การคิดพิจารณาสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อการทำธุรกิจของเรา อาทิ เช่น ความต้องการของลูกค้า คู่แข่ง กฎระเบียบ กฎหมาย ราคาวัตถุดิบ ราคาน้ำมัน ค่าแรงขั้นต่ำ สภาพดินฟ้าอากาศ สภาพการค้าของตลาด เป็นต้น โดยต้องมีการพิจารณาปัจจัยภายนอกเหล่านี้ว่ามีผลกระทบต่อการขาย ต่อต้นทุนของเราอย่างไร

อย่างไรก็ตามสิ่งที่กลุ่มอาชีพต้องทำเป็นหลัก คือ การทุ่มเทความตั้งใจ ความพยายาม และเวลาเพื่อให้ได้ผลตอบแทนตามเป้าหมายที่ต้องการให้ได้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาและเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤต เพื่อความมั่นคงและยั่งยืนของการพัฒนา ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ความรอบคอบ และคุณธรรมประกอบกรวางแผน การตัดสินใจและการกระทำสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยีโดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจความรับผิดชอบไปสู่กลไกการบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคม จากภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัวจนทำให้ประเทศต่าง ๆ ได้รับความกระทบจึงต้องปรับตัวอยู่ตลอดเวลาเพื่อก้าวทันเหตุการณ์และเทคโนโลยีด้วยเหตุนี้รัฐบาล จึงได้กำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากสภาวะเศรษฐกิจถดถอยเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนมากนัก จึงได้มีนโยบายส่งเสริมอาชีพระยะสั้นให้กับประชาชน เกษตรกร เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวซึ่งที่ผ่านมามีนโยบายในการช่วยเหลือดูแลเกษตรกรรายย่อย และประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการลดต้นทุนการผลิต และส่งเสริมให้ประชาชนมีทักษะ เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้มีทางเลือกการประกอบอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น รู้จักการเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่น รู้จักการแปรรูปผลผลิต ผลิตภัณฑ์ให้สามารถเก็บผลผลิตใช้ได้นาน มีรูปลักษณะที่โดดเด่น ทันสมัยน่าสนใจแต่คงไว้ซึ่งวิถีชุมชนเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นแนวทางในการดำเนินชีวิต ที่มุ่งให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนในระดับครัวเรือนท้องถิ่นและประเทศชาติ ดังนั้นเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพของประชาชนตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2540 จึงได้ดำเนินการตามโครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี 2562 หลักสูตร “การทำไข่เค็มสมุนไพร” ดังนั้นเพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินงานโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด มีความคุ้มค่า ผู้เข้าอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับจากการแปรรูปอาหารการทำไข่เค็มสมุนไพร เพื่อการบริโภคและจำหน่ายเป็นรายได้เสริมในครัวเรือนสามารถดำรงชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จนเกิดความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยไม่ต้องมีการกู้หนี้ยืมสินและเพื่อให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรคของการดำเนินการโครงการ ผู้บริหารสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ตัดสินใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น กองแผนและงบประมาณ ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผล แผนงาน/โครงการ จึงจะดำเนินการติดตามประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี 2562 หลักสูตร “การทำไข่เค็มสมุนไพร”

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เห็นว่าโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี 2562 หลักสูตร “การทำไข่เค็มสมุนไพร” เป็นโครงการที่มี

ประโยชน์ต่อประชาชนในการพัฒนาส่งเสริมอาชีพได้อย่างยั่งยืนซึ่งในการดำเนินการต้องมีการติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานโครงการ เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ของโครงการว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดเป็นไปตามแผนการ ดำเนินงานและเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ กองแผนและงบประมาณ โดยฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลแผนงาน โครงการ จึงได้ติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการดังกล่าว ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 หมวด 6 ข้อ 29 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนา ซึ่งการตรวจติดตามและประเมินผลโครงการ มีความสำคัญจะส่งผลต่อการดำเนินงานโครงการตาม ภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้ทราบถึงปัญหา อุปสรรคจากการดำเนินงานรวมทั้งสามารถ นำมาใช้เป็นเครื่องมือและแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบถึงผลสำเร็จของการดำเนินงานโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และความคุ้มค่า ของโครงการ
2. เพื่อต้องการทราบถึงความรู้ ความเข้าใจและความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมเกี่ยวกับการทำไข่เค็ม สมุนไพร และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. เพื่อให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรคของการดำเนินโครงการ และได้ข้อมูลที่เป็นจริงสำหรับผู้บริหารใน การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นต่อไป

3. เป้าหมาย

ประชากรกลุ่มเป้าหมายคือผู้นำชุมชน/ผู้นำท้องถิ่น ประชาชนในเขตพื้นที่ดำเนินโครงการ จำนวน 200 คน

4. วิธีดำเนินการ

1. กองแผนและงบประมาณ โดยฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลแผนงาน/โครงการ ศึกษาข้อมูล รายละเอียดเบื้องต้น จัดทำรายละเอียดโครงการและขออนุมัติดำเนินการโครงการตามขั้นตอน
2. กำหนดกลุ่มเป้าหมายและวางแผนการดำเนินงาน
3. ดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้
4. จัดตั้งคณะทำงานและประชุมคณะทำงานกำหนดแนวทางและวิธีการติดตามประเมินผล
5. จัดทำเครื่องมือแบบสอบถาม/กำหนดประเด็นคำถาม/สัมภาษณ์ เพื่อดำเนินการติดตาม ประเมินผล
6. ติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการ
 - ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่โดยการสัมภาษณ์/แจกแบบสอบถาม กลุ่มเป้าหมาย
 - รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล
 - สรุปผลการติดตามและประเมินผล เป็นรูปเล่มรายงาน เพื่อนำเสนอผู้บริหารต่อไป

5. ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2563

6. สถานที่ดำเนินการ

อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง และ ชำสูง

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงผลสำเร็จของการดำเนินงานโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดและความคุ้มค่า
2. ทำให้ทราบถึงความรู้ ความเข้าใจและความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมเกี่ยวกับการทำไข่เค็มสมุนไพร และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรคของการดำเนินโครงการ และได้ข้อมูลที่เป็นจริงสำหรับผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นต่อไป

8. นิยามศัพท์เฉพาะ

การส่งเสริมอาชีพ หมายถึง การส่งเสริมอาชีพเพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของประชาชน โดยมุ่งให้ความผาสุกและประชาชนมีรายได้ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีอาชีพ ที่มั่นคงและแน่นอน สามารถดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ได้อย่างพอเพียง โดยมีหลักการบริหารที่ชัดเจนชุมชน ในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และในกลุ่มพัฒนาอาชีพในแต่ละท้องถิ่นนั้น

อาชีพ หมายถึง การทำมาหากิน ตามความชอบหรือความถนัด ได้ค่าตอบแทนเป็นค่าจ้าง หรือ เงินเดือน ประชาชนทุกท้องถิ่นในประเทศที่สามารถมีอาชีพเป็นหลักถือได้ว่าเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงความเจริญก้าวหน้าและพัฒนาประเทศได้

อาชีพเสริม หมายถึง อาชีพที่ประกอบกันเป็นธุรกิจภายในครอบครัวที่ต้องใช้ความรู้หรือทักษะฝีมือประกอบพอสมควร เช่น อาชีพทำของที่ระลึกด้วยวัสดุท้องถิ่น การปลูกผัก การเลี้ยงปลา เป็นต้น

อาชีพเสริมรอง หมายถึง เป็นอาชีพที่ประกอบขึ้นเป็นอาชีพที่ 2 รองจากอาชีพหลักและเป็นแหล่งรายได้เสริมเพิ่มเติมจากงานอาชีพหลัก การประกอบอาชีพ เสริมนี้จะต้องไม่กระทบกับงานอาชีพหลัก อาชีพเสริมนี้ จะประกอบธุรกิจ หรือกิจการใน รูปแบบใดก็ได้ และจะต้องเป็นอาชีพที่เข้าไปเสริมจากรายได้หลักเท่านั้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของการศึกษาครั้งนี้ กองแผนและงบประมาณโดยฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผล ได้ทำการ รวบรวมข้อมูลจาก ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับอาชีพเสริม ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่งเสริมอาชีพเสริม

1.1 ความหมายของการส่งเสริมอาชีพเสริม

- 1.2 ปัจจัยที่ส่งผลถึงความสำเร็จของการประกอบส่งเสริมอาชีพเสริม
- 1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการทางส่งเสริมอาชีพ
- 1.4 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่การส่งเสริมอาชีพ

2.2 บทวิเคราะห์องค์การบริหารส่วนจังหวัด

- 1.1 โครงสร้างอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 1.2 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอาชีพเสริม

1.1 ความหมายของส่งเสริมอาชีพเสริม

ความหมายของอาชีพเสริมได้มีนักวิชาการให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

กรมวิชาการ(ม.ป.ป. อ้างถึงใน อิสราพันธ์ ชูชุกิ, 2548, หน้า 5)กล่าวว่า อาชีพเสริม หมายถึง อาชีพที่ ประกอบกันเป็นธุรกิจภายในครอบครัวที่ต้องใช้ความรู้หรือทักษะฝีมืออบรม พอสมควร เช่น อาชีพทำของที่ระลึกด้วย วัสดุท้องถิ่น การปลูกผัก การเลี้ยงปลา เป็นต้น

ทบวงมหาวิทยาลัย (ม.ป.ป. อ้างถึงใน อิสราพันธ์ ชูชุกิ, 2548, หน้า 5) กล่าวว่า อาชีพเสริม หมายถึง อาชีพที่มีลักษณะดังนี้ 1) เป็นเจ้าของกิจการ ไม่เป็นลูกจ้างหรือรับเงินเดือนจาก นายจ้างแต่ได้รับค่าตอบแทนจาก ลูกค้า 2) เจ้าของกิจการเป็นผู้ลงมือกระทำเองในฐานะผู้ประกอบการ 3) มีผู้ช่วยเหลือในการปฏิบัติงานโดยอาจได้ เงินเดือนหรือค่าจ้างเป็นรายชิ้นก็ได้จำนวนเกินคนและ ใช้ทุนดำเนินการไม่เกิน 500,000 บาท

วารี ถาวรรุ่งกิจ (2548) กล่าวว่า การประกอบอาชีพเสริม คือการประกอบกิจการงาน ที่ทำ นอกเหนือจาก อาชีพหลัก โดยให้มาซึ่งรายได้ที่นอกเหนือจากเงินรายได้ประจำ

อิสราพันธ์ ชูชุกิ (2548) กล่าวว่า อาชีพเสริม หมายถึง เป็นอาชีพที่ประกอบขึ้นเป็นอาชีพที่ 2 รองจาก อาชีพหลักและเป็นแหล่งรายได้เสริมเพิ่มเติมจากงานอาชีพหลัก การประกอบอาชีพ เสริมนั้นจะต้องไม่กระทบกับ งานอาชีพหลัก อาชีพเสริมนั้น จะประกอบธุรกิจ หรือกิจการใน รูปแบบใดก็ได้ และจะต้องเป็นอาชีพที่เข้าไปเสริม จากรายได้หลักเท่านั้น

เกียรติศักดิ์ แก้วมหาชัย (2551) กล่าวว่า อาชีพเสริม หมายถึง อาชีพที่ชาวนาเลือกทำเพื่อให้มีรายได้ นอกเหนือจากการทำอาชีพหลัก

ณัฐอริยา สุขสุวรรณพร (2553) กล่าวว่า อาชีพเสริม หมายถึง เป็นอาชีพที่ประกอบขึ้น เป็นอาชีพที่ 2 รอง จากอาชีพหลัก และเป็นแหล่งรายได้เสริมเพิ่มเติมจากงานหลัก การประกอบ อาชีพเสริม นั้น จะต้องไม่กระทบกับ

งานอาชีพหลัก อาชีพเสริมนั้น อาจประกอบเป็นธุรกิจ หรือ กิจการในรูปแบบใดก็ได้ และจะต้องเป็นอาชีพที่มีรายได้เสริมจากรายได้หลัก

บูลเมา เทน (2555) ให้ความหมายของอาชีพเสริม คืออาชีพหรือช่องทางสำรองอาชีพ ช่องทางทำรายได้เสริมกับอาชีพหลักอาชีพเสริมมีมากมายหลายอาชีพที่สามารถทำได้มีทั้งง่ายและ ยากตามแต่ละชนิดของอาชีพเสริม รายได้นั้น ๆ แต่จุดประสงค์จริง ๆ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริม รายได้ก็คือ เงิน เพียงตัวเดียวถ้าพึ่งอาชีพหลักบาง อาชีพอาจเลี้ยงตัวเองและครอบครัวไม่พอกับ ภาวะเศรษฐกิจ ปัจจุบัน หลายชีวิตจึงดิ้นรนหาช่องทางสร้างรายได้ ใหม่เพิ่มเติมรายได้ประจำที่ ได้รับ ในแต่ละเดือน ซึ่งไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายหรือค่าครองชีพในแต่ละเดือน จึง ต้องการหาอาชีพ เสริมกับอาชีพหลักเพื่อเพิ่มเงินในกระเป๋าในแต่ละเดือนให้มากขึ้น เพียงพอกับค่าใช้จ่ายและอาจมี เงินเหลือเก็บได้ในบางกรณีอาชีพเสริมอาจทำเงินได้มากกว่าอาชีพหลัก ๆ ที่ทำ อยู่หลายเท่าตัวจน บางรายทำเป็น อาชีพหลักไปก็มี จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของอาชีพเสริมได้อาชีพเสริม เป็นอาชีพที่ ประกอบ กันเป็นธุรกิจในครอบครัว และเป็นอาชีพที่เพิ่มจากอาชีพที่ทำเป็นประจำอยู่แล้วเพื่อ เพิ่มรายได้ ให้มากยิ่งขึ้น เป็น อาชีพที่สามารถดำเนินการได้โดยลงทุนน้อย กำลังกายค่อนข้างมาก เน้นการพึ่งตนเอง เป็นอาชีพที่เน้นความเป็น อิสระเป็นเจ้าของธุรกิจ เป็นอาชีพที่ประกอบขึ้นเป็น อาชีพที่ 2 รองจากอาชีพหลัก และเป็นการหารายได้เพิ่มให้ เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และเป็น แหล่งรายได้เสริมเพิ่มเติมจากงานหลัก อาชีพเสริมเป็นอาชีพที่ช่องทางสำรอง เป็นช่องทางทำรายได้เสริมกับอาชีพหลัก เพื่อเป็นการหารายได้เสริมเพื่อมาจุนเจือรายได้ในครอบครัว

1.2 ปัจจัยที่ส่งผลถึงความสำเร็จของการประกอบส่งเสริมอาชีพเสริม

จากการรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ การประกอบอาชีพ เสริม สามารถแบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้ (Clegg & Barrow, 1984อ้างถึงใน ญัฐอริยา สุขสุวรรณพร, 2553)

1.2.1 ด้านคุณลักษณะส่วนตัว

คุณลักษณะส่วนตัวหรือลักษณะส่วนตัว เป็นปัจจัยภายในตัวเองของผู้ประกอบอาชีพ ที่จะส่งผลต่อ ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ โดยคุณสมบัติที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพอิสระ นั้น ประกอบด้วย คุณสมบัติที่ จำเป็น 12 ประการ คือ 1) มีแรงจูงใจ 2) มีความคิดริเริ่ม 3) รู้จักถอย เพื่อที่จะสู้ 4) มีความสามารถที่จะทำอะไรให้ ได้ดี 5) มีความอดทน 6) มีความเชื่อมั่นในตนเอง 7) มีความมั่นคงทางอารมณ์ 8) มีความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น 9) มีความไวในความเข้าใจและ วินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ 10) มีความละเอียด 11) มีความสามารถในการเขียนและพูด 12) มี แรงกายและ แรงใจ

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ (2535 อ้างถึงใน ญัฐอริยา สุขสุวรรณพร, 2553) กล่าวถึง ในด้าน คุณลักษณะส่วนตัวของผู้ประกอบอาชีพนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ทักษะใน การประกอบอาชีพได้แก่ 1) ความรู้พื้นฐาน ในด้านเทคนิควิธีการของการประกอบอาชีพอิสระแต่ ละอาชีพ 2) ความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง 3) ความรู้พื้นฐานในการทำธุรกิจ 4) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับขั้นตอนในการริเริ่มประกอบอาชีพอิสระ 5) ทักษะในการท างานและ ติดต่อกับคนทั้งลูกจ้างและลูกค้า 6) ทักษะในการผลิต การขาย หรือการบริการ 7) ทักษะใน การพัฒนา ตนเองให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพอิสระ 8) ประสบการณ์ทำงาน ส่วนสำนักงานจัดหางาน จังหวัดเชียงใหม่ ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลถึงความสำเร็จของการประกอบ อาชีพเสริม ดังนี้ 1) กล้าเสี่ยง อาชีพอิสระ เป็นการประกอบธุรกิจส่วนตัวจึงต้องมีการลงทุนใน ขณะที่ถ้าเป็นลูกจ้างไม่ต้องลงทุนอะไร ซึ่งการลงทุนย่อมมีความ เสี่ยง เพราะไม่รู้ว่าจะผลลัพธ์จะ ออกมาอย่างไร ดังนั้น ก่อนที่จะตกลงใจประกอบอาชีพใดจึงต้องพิจารณาวิเคราะห์ และไตร่ตรอง อย่างถี่เสียดก่อน 2) ความคิดสร้างสรรค์การประกอบอาชีพอิสระมีได้ยึดติดกับรูปแบบใด ๆ เนื่องจากผู้ ประกอบอาชีพอิสระต้องเป็นนายของตนเอง ดังนั้น ในการปรับปรุงสินค้าหรือบริการ สามารถทำได้อย่างมีอิสระ เพื่อให้ได้มาซึ่งกำไรในการด าเนินธุรกิจ3) ความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้ประกอบอาชีพอิสระจะต้องมีความเชื่อมั่นในการ ดำเนินกิจการของตนเองให้อยู่รอด และ พินฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ 4) ความอดทนการดำเนินธุรกิจย่อมมี

กำไรและขาดทุน โดยเฉพาะเมื่อเริ่มประกอบการอาจต้องประสบปัญหาและอุปสรรคบ้าง ซึ่งถือเป็นเรื่องธรรมดา ผู้ประกอบการจึงต้องพร้อมที่จะยอมรับข้อผิดพลาดและนำมาแก้ไขด้วยความอดทนไม่ท้อถอย 5) การมีวินัยในตนเองการประสบความสำเร็จในอาชีพซึ่งเราเป็นเจ้าของกิจการเองจำเป็นต้องมี วินัย มีกฎระเบียบ การทำงานสม่ำเสมอ มิเช่นนั้นอาจจะไม่ประสบผลสำเร็จ6) มีทัศนคติที่ดีต่อ อาชีพ ไม่ว่าจะงานนั้นจะเป็นงานที่มีเกียรติหรือไม่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระจะต้องรักในงานที่ทำและ ให้เกียรติกับงานนั้น ๆ เสมอ7) มีความรอบรู้ การประกอบอาชีพอิสระจะต้องรับรู้ข่าวสารอยู่เสมอ เพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปเร็วมาก ประโยชน์ของ การรับรู้ข่าวสารจะทำให้สามารถปรับปรุงธุรกิจของตนเองให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลาผลที่ได้คือ กำไรนั่นเอง 8) มีมนุษยสัมพันธ์ การประกอบอาชีพอิสระจะต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์อันดีเพื่อ ผลประโยชน์ในธุรกิจของตนเองไม่ว่าจะเป็นลูกค้า บุคคลรอบข้างหรือคู่แข่งก็ตาม เพราะการมี มนุษย์สัมพันธ์อันดีจะทำให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงานอย่างยิ่ง 9) มีความซื่อสัตย์ผู้ประกอบการ อาชีพอิสระจะต้องมีความซื่อสัตย์และจริงใจต่อลูกค้าการบริการลูกค้าให้เกิดความประทับใจใน การขายสินค้าหรือบริการและกลับมาใช้บริการอีกเป็นหัวใจสูงสุดเพื่อ ผลประโยชน์ต่อธุรกิจและต่อ ตนเองในที่สุด 10) มีความรู้พื้นฐานในการเริ่มทำธุรกิจ การที่จะทำอะไรสักอย่างหนึ่ง เราควรได้ รู้จักสิ่งที่ทำอย่างน้อยให้รู้ว่าทำจากอะไร ชื่อวัตถุดิบจากไหน ตลาดอยู่แหล่งใด และหากต้องการ ทราบข้อมูลเพิ่มเติมจำได้จากที่ไหน 11) มีการพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะเหมาะสมกับ การประกอบอาชีพอิสระเมื่อมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพอิสระแล้วอีกทั้งยังต้องพัฒนา ตนเองให้มีคุณลักษณะเหมาะสมกับการประกอบ อาชีพนั้น ๆ เช่น หากเป็นช่างเสริมสวยก็ต้อง พัฒนาตนเองให้ดูสวยงาม เมื่อลูกค้าเห็นจะได้ดูน่าเชื่อถือหรือหาก เลือกที่จะขายอาหารผู้ชายก็ควร แต่งตัวให้ดูสะอาด ไม่สูบบุหรี่ขณะทำอาหาร เป็นต้น (สำนักงานจัดหางานจังหวัด เชียงใหม่, 2555)

1.2.2 ด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสำคัญกับทุกขั้นตอนของการประกอบอาชีพเสริม สถาบันทางสังคมที่คอยช่วยเหลือและผลักดันการเข้าสู่อาชีพอิสระได้แก่ 4 สถาบัน คือสถาบัน ครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบัน ภาครัฐบาล และสถาบันเอกชน โดยสำหรับสถาบันครอบครัว นั้น มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ โดยเป็นภูมิ หลังทางครอบครัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและ ค่านิยมของสมาชิก หากครอบครัวประกอบธุรกิจ ก็จะถูกฝังให้สมาชิก เป็นผู้สืบทอดกิจการ หรือ ถ้าครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ก็จะเป็นแรงผลักดันให้สมาชิกรู้จักขวนขวายและ พยายามหา รายได้มาจุนเจือครอบครัว

1.2.3 ด้านสถานศึกษา

ปัจจุบันด้านสถานศึกษามีส่วนสำคัญในการช่วยให้บุคคลมีโอกาเลือกที่จะประกอบ อาชีพเสริมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริม ช่วยให้ผู้คนได้มีโอกาสทราบ ถึงความต้องการความชอบของตนเอง โดยเฉพาะการได้รับการศึกษาในวิชาแนะแนว จะทำให้ ได้รับความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี รวมทั้งยังทำให้ผู้ศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่า ในตนเอง การพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง และการวางแผน อนาคต

1.2.4 ด้านสภาพแวดล้อม

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม นี้มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะใน ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี เช่น การขยายตัวของตลาด ค่านิยมหรือกระแสนิยม ของกลุ่มลูกค้า นโยบายการส่งเสริม ของภาครัฐ การนำวิทยาการสมัยใหม่มาช่วยในการบริหาร จัดการ เป็นต้น

นอกจากนี้ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ (2535 อ้างถึงใน ญัฐอริยา สุขสุวรรณพร, 2553) ได้ศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระ พบว่า ผู้ที่มีรูปแบบในการเข้าสู่การประกอบ อาชีพอิสระนั้นจะได้รับอิทธิพลจาก การประกอบอาชีพของบิดามารดา สามีหรือภรรยา คนใกล้ชิดเคียง ที่ประสบความสำเร็จ และทดลองทำหลายอาชีพ

โดยมีเหตุผลและแรงจูงใจ ดังนี้ 1. บิดามารดาหรือสามีภรรยาทำมาก่อน 2. รายได้ตีมองเห็นช่องทางในการยกฐานะตนเองได้ 3. ได้ประสบการณ์ตอนเป็นลูกจ้าง 4. เรียนมาโดยตรง 5. ไม่ชอบการเป็นลูกน้อง ชอบความเป็นอิสระ 6. มีบุคคลมาชักชวนแนะนำและให้การสนับสนุน

ณัฐอริยา สุขสุวรรณพร (2553) สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการประกอบอาชีพเสริมว่า การประกอบอาชีพเสริมของแต่ละบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพพื้นฐานครอบครัวหรืออาชีพของ บรรพบุรุษ ความต้องการความก้าวหน้า ความต้องการด้านผลตอบแทนการมีความรู้หรือทักษะหรือ เป็นสิ่งที่ตนเองสนใจ การชอบความเป็นอิสระในการทำงาน และมีคนชักชวนหรือสนับสนุน

ดังนั้น จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการประกอบอาชีพเสริมนั้น ผู้วิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จการประกอบอาชีพเสริม นั้นประกอบด้วยประกอบด้วย คุณสมบัติที่จำเป็น 12 ประการ คือ 1) มีแรงจูงใจ 2) มีความคิดริเริ่ม 3) รู้จักถอยเพื่อที่จะสู้ 4) มีความสามารถที่จะทำอะไรให้ได้ดี 5) มีความอดทน 6) มีความเชื่อมั่นในตนเอง 7) มีความมั่นคงทางอารมณ์ 8) มีความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น 9) มีความไวในความเข้าใจ และ วินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ 10) มีความละเอียด 11) มีความสามารถในการเขียนและพูด 12) มีร่างกายและ แรงใจ และผู้ประกอบอาชีพเสริมจำเป็นต้องมีความชอบ ความถนัด มีความรู้ทักษะ และ มีประสบการณ์ ทั้งในด้านความรู้พื้นฐานในด้านเทคนิควิธีการของการประกอบอาชีพเสริม

3.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการทางอาชีพ

ฮอปพอก (Hoppock, 1935 อ้างถึงใน ณัฐอริยา สุขสุวรรณพร, 2553) ได้กล่าวถึงทฤษฎี การพัฒนาอาชีพ (Hoppock Composite Theory) ว่าการพัฒนาอาชีพเริ่มจากการที่บุคคลเริ่ม ตระหนักว่า มีอาชีพบางชนิดที่จะทำให้เขาได้รับความพึงพอใจ และสามารถตอบสนอง ความต้องการของเขาได้โดยกล่าวว่า “การเลือกอาชีพจริงๆ เราทุกคนมีความรู้สึกเกี่ยวกับ ความต้องการในอาชีพใดอาชีพหนึ่งมานานแล้ว และทัศนคติต่ออาชีพบางชนิดนี้จะเป็นผลต่อทิศทางการเลือกอาชีพของเราภายหลัง”

สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2551 ก) การพัฒนาอาชีพ หมายถึง การประกอบอาชีพ ที่มีการพัฒนาสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าอยู่ตลอดเวลาโดยมีส่วนร่วม ครอบคลุมได้ตามต้องการของผู้ผลิต แสดงถึงความมั่นคงในอาชีพ สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2551 ข) การพัฒนาอาชีพ หมายถึงการประกอบอาชีพ ที่มีการพัฒนาสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าอยู่ตลอดเวลาโดยมีส่วนร่วม ครอบคลุมได้ตามความต้องการของผู้ผลิต แสดงถึงความมั่นคงในอาชีพ ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับศักยภาพของ ผู้ผลิต ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพเป็นความจำเป็นและสำคัญมากในการพัฒนาอาชีพ หรือพัฒนา ธุรกิจโดยการนำเอาความสามารถออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อการประสบผลสำเร็จอย่างงดงาม

โกลเบิร์ต (Tolbert, 1980, p. 31 อ้างถึงใน ณัฐอริยา สุขสุวรรณพร, 2553) ระบุว่า การพัฒนาทางอาชีพ หมายถึง กระบวนการที่ต่อเนื่องของชีวิตบุคคล ซึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาค่านิยม ทางอาชีพการประมวลความคิดเกี่ยวกับเอกลักษณ์ทางอาชีพการเรียนรู้ เกี่ยวกับโอกาสทางอาชีพ และการได้ทดลองสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ การเรียนรู้ เกี่ยวกับโอกาส ทางอาชีพ และการได้ทดลองสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ เช่น การทำงาน ครึ่งเวลาหรือเต็มเวลา และการพักผ่อนจากการทำงาน เป็นต้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 อ้างถึงใน ธิชาติ ยติสาร, 2551) ได้ให้ความหมายของ การพัฒนาอาชีพว่า หมายถึงกระบวนการพัฒนาความเชื่อ ค่านิยม ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ทลาดจนความรู้ ที่เกี่ยวกับโลกอาชีพ ซึ่งการพัฒนาบุคคลในด้านอาชีพจึงเกี่ยวข้อง กับการที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพ ตลอดจนการตั้งจุดมุ่งหมายของชีวิตและการทำงาน

สมิต สัจฉกร (2538 อ้างถึงใน ธิชาติ ยติสาร, 2551) กล่าวถึง แนวทางการพัฒนาอาชีพว่า เป็นกิจกรรมทางการบริหารงานบุคคลเพื่อการดำเนินงานให้พนักงานที่มีความสามารถสูงให้ได้รับ การพัฒนาให้เจริญก้าวหน้า ด้วยการจัดทำแผนเกี่ยวกับหน้าที่งาน และการจัดการเกี่ยวกับหน้าที่ การงาน

ทง ทงเต็ม (2538 อ้างถึงใน ธิชาติ ยติสาร, 2551) กล่าวถึง แนวทางการพัฒนาอาชีพว่า เป็นกระบวนการพัฒนาความก้าวหน้าของพนักงานตามสายอาชีพงานเดิม เพื่อให้พนักงานประสบ ความสำเร็จก้าวหน้า และองค์กรได้รับประโยชน์จากทรัพยากรบุคคลสูงสุด

ธิชาติ ยติสาร (2551)ได้กล่าวถึงการพัฒนาอาชีพว่า หมายถึง กระบวนการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพัฒนา อาชีพของบุคคลเพื่อตอบสนองความต้องการและพัฒนาตนเองจนประสบ ความสำเร็จในงานอาชีพให้เจริญก้าวหน้า ขึ้นเป็นแนวทางการบริหารงานบุคคลในการเลื่อน ตำแหน่งแต่งตั้งรวมทั้งการที่บุคคลรู้จักตนเองว่ามีความถนัด ความสามารถด้านใด สามารถเลือก ทำงานในสิ่งที่ตนมีทักษะมีความรู้ความสามารถ ตรงตามความถนัดความต้องการ ของตนเองเพื่อ ความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพและมีผลตอบแทนที่เหมาะสมความพึงพอใจของตน มีความอดทน ซื่อสัตย์ มีคุณธรรมในอาชีพ ที่ปฏิบัติอยู่ รับผิดชอบในงานที่ทำทั้งยังรู้จักแสวงหา ความรู้ และทักษะ มีการพัฒนาฝีมือแรงงานโดยการฝึกฝนอบรมเทคนิคในการท างานให้ทันโลก เหตุการณ์อย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้องค์กร นั้นอยู่ ได้โดย มีอณูจุดแข็งขององค์กรมาปรับใช้ ให้เกิดประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต จึงจะช่วยให้การท างานใน อาชีพนั้นประสบความสำเร็จ บรรลุตามวัตถุประสงค์ทำให้การท างานในองค์กรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่าง เป็น รูปธรรม

ซูเปอร์(Super,1957, pp. 99-108 อ้างถึงใน ฌฐอริยา สุขสุวรรณพร, 2553) ได้ศึกษา ทฤษฎีพัฒนาการ ทางอาชีพ ว่าการเลือกอาชีพและสรุปรวบรวมตั้งเป็น ทฤษฎีการเลือกอาชีพขึ้น โดยใช้ชื่อทฤษฎีว่า “ทฤษฎีการ พัฒนาอาชีพ” (Theory of Vocational Development) ซูเปอร์ใช้คำว่า “การพัฒนา” กินความหมายกว้าง ซึ่ง รวมถึงความชอบ การเลือกการพิจารณาตัดสินใจ และการเข้าประกอบอาชีพ และเกี่ยวข้องกับ ประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ความรู้รากฐานเบื้องต้นของทฤษฎีมีอยู่ 12 ประการ คือ

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล(Individual Differences) ทฤษฎีของความแตกต่าง ระหว่างบุคคลเป็น หลักสำคัญ ทั้งด้านที่เกี่ยวกับการศึกษาและจิตวิทยาทางอาชีพ เพราะบุคคลย่อม แตกต่างกันในด้าน ความสามารถความสนใจและบุคลิกภาพ ดังนั้น การเลือกอาชีพของบุคคลก็ ควรต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคล

2. ความสามารถหลาย ๆ อย่างในตัวบุคคล(Multipotentiality) บุคคลแต่ละคนมี ชีตความสามารถ ประจำตัวของแต่ละบุคคล ที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในงานอย่างไร อย่างหนึ่ง หรือพอใจในงานอย่างไร อย่างหนึ่งการที่จะนำเอาคนหนึ่งไปเปรียบกับอีกคน หนึ่งไม่ได้ทุกคนจะ มีความสามารถเฉพาะตัวแต่มีคนละอย่าง

3. กระสวนของความสามารถในอาชีพ (Occupational Ability Patterns) อาชีพแต่ละ อาชีพมีกระสวน ของความสามารถเฉพาะของแต่ละอาชีพ เช่น ความสามารถความ สนใจและ บุคลิกภาพ นั่นคืออาชีพหนึ่ง ๆ ก็ ต้องการบุคคลที่มีความสามารถความสนใจและบุคลิกภาพต่าง ไปจากอีกอาชีพหนึ่ง

4. การเลียนแบบบทบาทของรูปแบบ (Identification and Role of Models) บุคคล ส่วนมากจะ เลียนแบบบิดามารดาหรือบุคคลอื่น ในด้านการประกอบอาชีพ วัยรุ่นจะสนใจ โดยการเลียนแบบอาชีพจากผู้ใหญ่ ดังนั้นผู้ใหญ่ก็ควรจะเป็นรูปแบบที่ดีให้แก่เด็ก

5. ความต่อเนื่องของการตัดสินใจเลือกจะต้องจัดให้เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง (Continuous Process) ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่บุคคลอาศัยอยู่หรือ ทำงานอยู่ย่อม เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและ ประสบการณ์ดังนั้น การเลือกและการตัดสินใจก็ต้องเป็น กระบวนการที่ต่อเนื่องกันไป

6. ช่วงของชีวิต (Life Stage) กระบวนการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่องตาม ช่วงชีวิตของบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

6.1 ขั้นของการเจริญเติบโต (Growth Stage) เริ่มตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ14 เป็น ระยะที่ เด็ก กำลังเจริญเติบโต

6.2 ขั้นของการสำรวจ(Exploration Stage) ระหว่างอายุ14-25 ปีเป็นช่วงที่บุคคล พยายามทำความเข้าใจตนเอง ทดลองสวมบทบาทของผู้ใหญ่ เช่น การหาผู้การหาอาชีพ และ การหาตำแหน่งในสังคม

6.3 ขั้นของการสร้างหลักฐาน (Establishment Stage) ระหว่างอายุ 25-45 ปีเป็น ช่วงที่บุคคลคิดมีครอบครัว มีบทบาทในสังคม มีอาชีพแน่นอน มีงานทำ มั่นคงและมีบ้านอยู่อาศัย

6.4 ขั้นของชีวิตมั่นคง(Maintenance Stage) ระหว่างอายุ45-65 ปีเป็นช่วง ที่เห็นความสำคัญของครอบครัว พยายามที่จะมีหน้าตา หาความก้าวหน้าในการทำงาน 6.5 ขั้นของความเสื่อม (Decline Sage) ตั้งแต่อายุ65 ปีถึงตายเป็นช่วงที่ทำงานน้อย และ มีความรับผิดชอบน้อยและมีบทบาทในสังคมน้อย

7. กระสวนของอาชีพ (Career Patterns) กระสวนของอาชีพขึ้นอยู่กับระดับสังคม เศรษฐกิจและโอกาส ซึ่งกระสวนของอาชีพนี้ได้แก่ระดับสูงต่ำของอาชีพ ความถี่ในการเปลี่ยนงาน อาชีพบางอย่างทำให้เปลี่ยนงานบ่อย แต่อาชีพบางอย่างก็ไม่ต้องเปลี่ยนงานบ่อย ๆ

8. การพัฒนาอาชีพควรได้รับการแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพ อย่างเหมาะสม โดยการให้ทดลองฝึกงานบ้างตามโอกาสอันควร

9. การพัฒนาอาชีพเป็นผลของการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม (Development of The Result of Interaction) สิ่งแวดล้อม ได้แก่การอบรมเลี้ยงดูจากบ้านการได้รับ การศึกษาจากโรงเรียน และจากสังคม ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยประเมินแปลความหมาย ข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพและทดลองวางแผนเกี่ยวกับอาชีพ เพื่อให้ เกิดความเข้าใจตนเอง ซึ่งนับว่าเป็นการสร้าง ความคิดเกี่ยวกับตนเอง เช่น รู้จักความสนใจรู้จักความถนัด และ ความสามารถของตนเอง ที่จะ เป็นไปได้จริง

10. การเปลี่ยนแปลงในกระบวนการประกอบอาชีพ (The Dynamics of Career Patterns) กระบวนการประกอบอาชีพนี้ขึ้นอยู่กับระดับสังคม เศรษฐกิจของบิดามารดา สถิติปัญญา ความสามารถและความสนใจของบุคคล ซึ่งไม่คงที่ เช่นเดียวกับการพัฒนาของบุคคลตามช่วงของ การเจริญเติบโต (The Growth Stage) และระยะต้นของช่วงการสำรวจ(The Early Exploration Stage) บุคคลจะมีความเข้าใจเพียงเล็กน้อยต่อกระบวนการ พัฒนาอาชีพ แต่ความเข้าใจอันเล็กน้อยนี้ จะมีประโยชน์สำหรับกระบวนการประกอบอาชีพ ในช่วงของการเจริญเติบโตระยะ สดุดท้ายของ การสำรวจ(Late Exploratory Stage) การสร้างหลักฐาน (Establishment Stage) และขั้นของชีวิตที่มั่นคง(Maintenance Stage)

11. ความพอใจในงานขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล ตำแหน่งและ บทบาทของ บุคคล(Job Satisfaction: Individual Differences, Status and Role) บุคคลจะ พึงพอใจในงาน ถ้างาน นั้นไปกับวิถีชีวิต ความสามารถและการได้สวมบทบาทตามบุคคล นั้นต้องการระดับของ ความพอใจขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนา ความคิดเกี่ยวกับตนเองของบุคคล

12. งานคือวิถีทางของชีวิต (Work is a Way of Life) งานเป็นวิถีทางแห่งชีวิตของ บุคคล ได้ค้นพบทางออกที่ใช้แสดงความสามารถความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยมของ บุคคลนั้น ๆ และ ความสามารถกระทำได้ตาม บทบาทที่บุคคลนั้นเลือกสรรแล้ว

นอกจากนั้น ซุปเปอร์(Super,1957, หน้า 185-190 อ้างถึงใน ญัฐอริยา สุขสุวรรณพร, 2553) ยังได้เสนอหลักเกี่ยวกับการพัฒนาทางอาชีพไว้ดังนี้

1. การพัฒนาทางอาชีพ เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มสนใจเลือกอาชีพ ไปจนถึง ประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงเป็นระยะเวลานาน
2. การพัฒนาทางอาชีพ เป็นขั้นตอน และมีระเบียบแบบแผน
3. บุคคลจะมองเห็นความจริงเกี่ยวกับการเลือกอาชีพมากขึ้น เมื่อมีอายุเพิ่มขึ้นนับตั้งแต่ วัยรุ่นจนถึงวัยผู้ใหญ่
4. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง เริ่มตั้งแต่ก่อนวัยรุ่น และเข้าใจชัดเจนเมื่อเข้าสู่ วัยรุ่น
5. วิธีและอัตราการเคลื่อนไหวของแต่ละบุคคลจากระดับหนึ่งไปยังอีกระดับหนึ่ง มีความสัมพันธ์กับสติปัญญา สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของบิดามารดาความต้องการ ค่านิยม ความสนใจ ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
6. ความพอใจในงานและชีวิตขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของความสามารถความสนใจ ค่านิยม และบุคลิกภาพในงานอาชีพ
7. บุคคลจะเลียนแบบจากบิดามารดาโดยทางอ้อม ซึ่งมีบทบาทต่อการเลือกอาชีพด้วย
8. การพัฒนาทางอาชีพดำเนินไปตลอดเวลา
9. คุณสมบัติของบุคคลหนึ่งอาจจะเหมาะสมกับอาชีพหนึ่ง กิงซ์เบิร์ก(Ginzberg,1974, pp. 37-40 อ้างถึงใน ญัฐอริยา สุขสุวรรณพร, 2553) แบ่งช่วงการเลือกอาชีพของบุคคลออกเป็น 3 ระยะ คือ
 1. ระยะเพ้อฝัน (Fantasy Period) คือระยะที่เด็กมีอายุ0-10 ปีเป็นช่วงวัยเด็ก ตอนต้นถึง 10 ปีเป็นระยะที่เด็กคิดฝันเอาเองว่าโตขึ้นจะประกอบอาชีพอะไรโดยความคิดนี้อาจได้รับ อิทธิพลมาจากโทรทัศน์ผู้ปกครองและสื่อต่าง ๆ เช่น เด็กอาจเพ้อฝัน จะเป็นทหาร ตำรวจแพทย์ พยาบาลวิศวกรโดยที่มีได้คำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าจะเป็นไปได้หรือไม่แต่เป็นสิ่งที่ฝัน เนื่องจาก ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กเอง
 2. ระยะการเปลี่ยนแปลง(Tentative Period) คือระยะที่เด็กมีอายุระหว่าง11-17 ปีเป็น ระยะเวลาการเลือกอาชีพแต่ก็ยังไม่ตกลงใจแน่นอน เริ่มจากการที่เด็กสังเกต พบว่า มีกิจกรรมบาง ชนิดที่เขาสนใจและชอบมากกว่ากิจกรรมอื่น ต่อมาก็เริ่มรู้สึกว่าเขา ท ากิจกรรมที่สนใจได้ดีกว่า กิจกรรมชนิดอื่น การเลือกอาชีพในระยะนี้ การตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกที่ยึดองค์ประกอบ เกี่ยวกับตนเองเช่นคำนึงถึงความสนใจความสามารถความถนัด ค่านิยมของตนเอง ช่วงนี้แบ่งระยะ การเปลี่ยนแปลงออกเป็น 4 ขั้นย่อยคือ
 - 2.1 ขั้นความสนใจ(Interest Stage) เป็นช่วงของเด็กวัยระหว่างอายุ11-12 ปีเด็กจะ เลือกอาชีพตามความสนใจ ซึ่งส่วนมากจะสัมพันธ์กับความปรารถนาในระยะเพ้อฝัน อาจตั้งคำถามว่า สนใจอาชีพอะไร หรืออยากทำงานอะไร
 - 2.2 ขั้นคำนึงถึงความสามารถ(Capacity Stage) เป็นช่วงของเด็กอายุระหว่าง13-14 ปีจะเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงความสามารถโดยการประเมินความสามารถ ตนเองว่าสามารถทำ อะไรได้ดีกว่าผู้อื่นบ้างเพราะเริ่มเรียนรู้ว่าการเลือกที่อาศัยความสนใจอย่างเดียวอาจผิดพลาดได้
 - 2.3 ขั้นคำนึงถึงค่านิยม (Value Stage) เป็นช่วงของเด็กอายุระหว่าง15-16 ปีซึ่งจะ เริ่มรู้ถึงค่านิยมและสังเกตว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเขา สิ่งที่เขาต้องการคือเงิน เกียรติยศ โอกาสในการแสดงความคิดสร้างสรรค์ ค่านิยมเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับ การเลือกอาชีพของเขา
 - 2.4 ขั้นหัวเลี้ยวหัวต่อ(Transition Stage) เด็กอายุ17 ปีจะเริ่มรู้จัก พิจารณาจาก ข้อเท็จจริง มีการนำเอาความสนใจความสามารถและค่านิยมของตนเองมา พิจารณาเลือกอาชีพ มีการวางแผนบ้างแต่ยังไม่เป็นการตัดสินใจที่แน่นอน
3. ระยะพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic Period) เป็นระยะของเด็กที่มีอายุ ระหว่าง17-20 ปี ซึ่งเป็นระยะที่เด็กพิจารณาตนเองและอาชีพประกอบกัน เพื่อใช้ใน การตัดสินใจ เลือกอาชีพจะเป็นการพิจารณาตาม

สภาพความเป็นจริงระยะนี้เป็นระยะแสวงหาข้อเท็จจริงจาก อาชีพต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือก อาชีพให้เป็นไป อย่างถูกต้องโดยคำนึงถึง โอกาสข้อจำกัดและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ระยะนี้แบ่งออกเป็น 3 ชั้นย่อยคือ

3.1 ชั้นสำรวจอาชีพ (Exploration) เป็นชั้นที่บุคคลจะสำรวจว่าอาชีพใดจะเหมาะกับ เขาบ้าง เด็กจะมีการประเมินตนเองในพฤติกรรมทางอาชีพของเขาอย่าง ใกล้เคียงกับความเป็นจริง มากขึ้น

3.2 ชั้นรวมตัวของความคิดที่จะเลือกอาชีพ (Specification Stage) เด็กจะตัดสินใจ เลือกอาชีพที่ เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น ไม่ใช่เป็นการคิดกว้าง ๆ ลอย ๆ เท่านั้นว่าจะประกอบ อาชีพใด เช่น ไม่ใช่บอกเพียงแค่ว่าจะเรียน วิชาทางการศึกษาแต่จะเน้นชัดไปว่าเป็นสาขาอะไรเช่น สาขา เกษตรกรรม เป็นต้น

3.3 ชั้นตัดสินใจเลือกอาชีพ (Specification Stage) เป็นขั้นสุดท้ายของกระบวนการ เลือกอาชีพในขั้น นี้บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพที่เฉพาะเจาะจงอาชีพเดียวเช่น วิศวกร หรือ ทันตแพทย์

กินซ์เบอร์ก(Ginzberg, 1974 อ้างถึงใน จีรนนท์ ไวยศรีแสง, 2552)ได้กล่าวถึง กระบวนการพัฒนาอาชีพ ของ ตั้งแต่ระยะเพื่อฝันจนถึงขั้นสุดท้าย ของระยะเลือกอาชีพตาม ความเป็นจริง กินเวลาประมาณ 10 ถึง 15 ปี ทุก ระยะและทุกขั้นตอนของการเลือกอาชีพดังกล่าว (Ginzberg and Associates) ตระหนักดีว่าได้เป็นไปได้ โดยประมาณเท่านั้นทั้งนี้ก็เพราะสังคม ทุกสังคมในปัจจุบันมีความสับสนมากขึ้น และก็มีอาชีพเพิ่มขึ้นอีกเป็นอันมาก และนอกจากนั้น บุคคลแต่ละคนยังมีความแตกต่างกันมากทั้งในด้านสภาพแวดล้อม สภาพร่างกาย และจิตใจอีกด้วย สำรวจได้พบว่า ชั้นทั้งสามที่เกิดกับบุคคลนั้นเร็วกว่าที่ Ginzberg and Associates ได้กล่าวไว้ใน แนวคิด Ginzberg and Associates จึงนับว่ามีประโยชน์ต่อการแนะแนวอาชีพโดยเฉพาะการช่วย แนะนำได้ตระหนักว่า การตัดสินใจ เลือกอาชีพของบุคคลไม่ได้ทำได้ช่วยระยะเวลาอันสั้น แต่จะต้องเป็นกระบวนการที่ใช้เวลายาวนาน

ทฤษฎีนี้ได้รับอิทธิพลโดยตรงจากทฤษฎีของซูเปอร์และกินซ์เบอร์ก(Super & Ginzberg) ไทด์แมน และ โอฮารา (Tideman & O'Hara, 1963 อ้างถึงใน ญัฐอริยา สุขสุวรรณพร, 19 2553) ได้แบ่งขั้นตอนต่าง ๆ ตาม ทฤษฎีเช่นเดียวกัน เพียงแต่ได้เพิ่มเติมให้ละเอียด ให้ชัดเจน และ เน้นเรื่องของการตัดสินใจว่าสำคัญสำหรับ พัฒนาการ ด้านอาชีพ ท าให้บางครั้งทฤษฎีนี้มีชื่อ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า A decision Making and Adjustment Theory of Vocational Development

ไทด์แมน และโอฮารา (Tideman & O'Hara, 1963 อ้างถึงใน ญัฐอริยา สุขสุวรรณพร, 2553) มองเรื่อง ของพัฒนาการอาชีพว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลใช้การท างานเป็นวิธีการแสดงออก ทางบุคลิกภาพ และเป็นการ ปรับตัวทางสังคม การแสดงออกทางบุคลิกภาพนี้หมายถึงการที่บุคคล แต่ละคนได้แสดงออกซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ ของตนเอง (ที่ทำให้เขาแตกต่างออกไปจากผู้อื่น) ส่วนการปรับตัว ทางสังคม เป็นการที่บุคคลพยายามปรับตัวเองเข้า กับผู้อื่น เพื่อเขาจะได้เป็นที่ ยอมรับใน สังคม และได้เข้าถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และอาชีพ ที่จะเห็นได้ ชัดเจน จากการที่บุคคลต้องผ่านกระบวนการตัดสินใจเขาได้ย้ำเรื่องของการตัดสินใจว่าเป็น หัวใจของ พัฒนาการ ทางอาชีพ การตัดสินใจไม่ว่าจะเป็นในด้านของการเรียน การท างาน หรือกิจกรรม ประจำวัน ล้วนมีส่วนเสริมสร้างที่ จะทำให้เป็นรูปแบบของพัฒนาอาชีพของ บุคคลผู้นั้น เขาได้แบ่ง ขั้นตอนการตัดสินใจออกเป็น 2 ระยะ

1. ระยะคาดการณ์ล่วงหน้า (Period of Anticipation) แบ่งเป็นชั้นย่อย ๆ 4 ชั้น คือ

1.1 ชั้นการส ารวจ(Exploration) เกิดเมื่อบุคคลพิจารณามองเห็นทางเลือก หลายทาง จึงเริ่มสำรวจ ทางเลือกเหล่านั้น

1.2 ชั้นเห็นรูปแบบทางเลือกเด่นชัดขึ้น (Crystallization) บุคคลเริ่มมองเห็นว่า ทางเลือกใดที่เป็นไปได้ และตัดทางเลือกที่เป็นไปไม่ได้ทิ้งไป

1.3 ชั้นการเลือก(Choice) เลือกอาชีพที่ชอบมากกว่าอาชีพอื่น และจัดอันดับ อาชีพที่ต้องการ

1.4 ชั้นเจาะจงตัวเลือก(Specification) เมื่อเลือกอาชีพที่สนใจแล้วก็จะไปหาข้อมูล รายละเอียดของ อาชีพนั้น ๆ เช่น ลักษณะงาน การฝึกอบรม การหาแหล่งงาน เป็นต้น

2. ระยะเวลาดำเนินงานตามแผนการปรับตัว(Period of Implementation and Adjustment)

มี 3 ชั้นย่อย คือ

2.1 ชั้นอุปมาน (Induction Stage) บุคคลก้าวเข้าสู่งานอาชีพที่ได้วางเป้าหมายเลือกไว้ และอาจต้องปรับตัวโดยปฏิบัติตามกลุ่มอาชีพที่เขาปฏิบัติกัน

2.2 ชั้นหัวเลี้ยวหัวต่อ(Transition) เป็นขั้นที่บุคคลพยายามปรับ หรือผสมผสาน เป้าหมายของกลุ่มเข้ากับเป้าหมายของตนเองอาจเป็นการประนีประนอม หรือคล้อยตาม เพื่อ กลายเป็นสมาชิกของกลุ่มไปในที่สุด

2.3 ชั้นการอนุรักษ์ (Maintenance) เป็นขั้นที่บุคคลหาความสมดุล มั่นคงใน งานเกิดความพึงพอใจว่างานนั้นเหมาะกับเขา

ในกรณีที่บุคคลไม่สามารถผสมผสานเป้าหมายของกลุ่ม เข้ากับเป้าหมายส่วนตัว หรือ เขาอาจไม่พอใจกับการเลือกอาชีพของเขา เขาอาจแสวงหาอาชีพใหม่ และเริ่มกระบวนการตัดสินใจใหม่อีกครั้งก็ได้ ซึ่งการตัดสินใจครั้งที่สองก็อาจนำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์ให้เป็นประโยชน์ได้ เช่นกัน

ไทด์แมน และโอฮารา เชื่อว่ากระบวนการพัฒนาในแต่ละขั้นเป็นสิ่งที่ย้อนกลับใหม่ได้ เช่น บุคคลซึ่งที่อยู่ในขั้นเจาะจงตัวเลือก อาจย้อนกลับไปอยู่ในขั้นการเลือกใหม่ ก็ได้เท่า ๆ กับที่จะไปอยู่ในขั้นอุปมานได้เช่นกัน ทั้งนี้เพราะเขาเชื่อว่าในเรื่องของการตัดสินใจ นั้น คนเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ สิ่งเดิมที่เคยตัดสินใจไปแล้วอาจนำมาพิจารณาใหม่ ถ้ามีตัวแปรใหม่เกิดขึ้นแต่โดยทั่ว ๆ ไป แล้วบุคคลมักจะดำเนินตามขั้นตอน ตั้งแต่เริ่ม ตัดสินใจไม่ถูก ไปจนกระทั่งถึงตัดสินใจได้ และดำเนินการตามแผนที่วางไว้ในที่สุด

สำหรับ ซูเปอร์ (Super, 1957 อ้างถึงใน วาริ ถาวรรุ่งกิจ, 2548) เสนอทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพ (Super's Theory of Vocational Development) โดยการเสนอหลักการว่า

1. พัฒนาการด้านอาชีพ เป็นกระบวนการต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลงแล้ว แต่ความสนใจในอาชีพ ความสามารถ สภาพการณ์ที่บุคคลดำรงชีวิต และทางาน ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเองซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา และประสบการณ์

2. คุณสมบัติของแต่ละคน จะมีความเหมาะสมกับอาชีพหลายอย่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และบุคลิกภาพ ย่อมจะเลือกงานที่แตกต่างกัน

3. ลักษณะอาชีพ ความมั่นคงในการประกอบอาชีพขึ้นอยู่กับสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและครอบครัว ความสามารถทางสติปัญญา บุคลิกภาพ และโอกาสที่แต่ละบุคคลได้รับตลอดจนการปรับตัวในอาชีพที่มีไม่เท่ากัน

4. การส่งเสริมให้มีการพัฒนาการด้านอาชีพ ทำได้โดยส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถให้เต็มที่ ให้รู้จักสภาพข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับลักษณะของตนและสิ่งแวดล้อม

5. กระบวนการพัฒนาทางด้านอาชีพเกี่ยวกับการพิจารณาตนเองของบุคคล

6. การพิจารณาตนเองด้านการเลือกอาชีพ ได้ก่อตัว และชัดเจนขึ้นในช่วงวัยรุ่นและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณาเลือกอาชีพมากขึ้น เมื่อมีอายุมากขึ้น

7. องค์ประกอบเกี่ยวกับความจริงทั้งหลาย ทั้งลักษณะของตนเอง และลักษณะของสังคม มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพมากขึ้น เมื่อมีอายุมากขึ้น

8. การเลือกอาชีพ และระดับของอาชีพ มีความสัมพันธ์กับสติปัญญา สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ความต้องการ ค่านิยม ความสนใจ ทักษะเกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ระดับการศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน

9. ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มพูนความรู้สึกนึกคิดในทางที่ดีต่อตนเอง

10. การประกอบอาชีพของบุคคลเป็นการกำหนดวิถีชีวิต

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ หรือ การพัฒนาการทางอาชีพนั้น เป็นกระบวนการตัดสินใจที่สลับซับซ้อนเกิดในช่วงเวลายาวนานตลอดชีวิตของบุคคล และเป็นการตัดสินใจแต่ละครั้งก็มีผลต่อเนื่องไปถึงการตัดสินใจอื่น ๆ ที่ตามมาในบางครั้ง การตัดสินใจก็อาจจะไม่ได้เกิดตามขั้นตอน ลงมาทีละเรื่องในชีวิตจริงของเราบ่อยครั้งจะ พบว่ามีหลายสิ่งที่เราจำเป็นต้องเลือกตัดสินใจในเวลาเดียวกันซึ่งอาจทำให้ยากสำหรับบุคคลหลายคนที่จะต้องเลือกตัดสินใจในตัวเลือกที่ดีที่สุดสำหรับเขา เพราะการเลือกแต่ละครั้งนั้น ผลที่ตามมาจะมีอิทธิพลต่ออนาคตของบุคคลเสมอ หน้าที่ของผู้ให้บริการแนะแนว จึงควรตระหนักในความสำคัญของการตัดสินใจโดยเฉพาะเมื่อเกี่ยวกับอาชีพที่เด็กต้องการประกอบในอนาคต และพยายามช่วยบุคคลให้มีอิสรภาพในการตัดสินใจให้มากที่สุดเพื่อ ผลประโยชน์และความพึงพอใจและเพื่อชีวิตในอนาคตที่สมบูรณ์ของบุคคลผู้นั้นเอง

1.3. ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการทางส่งเสริมอาชีพ

กินซ์เบิร์ก (Ginzberg, 1974 อ้างถึงใน วารี ถาวรรุ่งกิจ, 2548, หน้า 16) ได้สรุปกระบวนการเลือกอาชีพของบุคคลไว้ดังนี้

1. การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการ (Process) มากกว่าการตัดสินใจเพียงครั้งเดียวค่านิยม สภาพแวดล้อมที่เป็นจริง คุณลักษณะทางจิตวิทยา มีผลต่อกระบวนการนี้
2. กระบวนการเลือกอาชีพจะเป็นไปตามขั้นตอนและจะไม่ย้อนกลับ
3. การเลือกอาชีพเป็นการประนีประนอมระหว่างความต้องการและความเป็นจริงในการเลือกโดยคำนึงถึงความสามารถและเป้าหมายที่ต้องการ

ต่อมา กินซ์เบิร์ก ได้ปรับปรุงหลักบางประการในทฤษฎี ในระดับอายุแรกหรือระดับอายุ 20 กว่าปี ดังนี้

1. กระบวนการเลือกอาชีพและการพัฒนาการด้านอาชีพ (The Process of Vocational Choice and Development) เกิดขึ้นตลอดชีวิตเปิดกว้าง การวิจัยเกี่ยวกับชีวิตการทำงานของบุคคลทั้งชาย หญิง กินซ์เบิร์ก สรุปได้ว่า บุคคลเปลี่ยนงานเพราะงานใหม่ให้ความพึงพอใจ ได้อิสรภาพเนื่องจากเปลี่ยนความรับผิดชอบ ความกดดันหรือให้ทางเลือกในการทำงานชอบบุคคล

2. กระบวนการเลือกอาชีพจะไม่ย้อนกลับ (Ireversible) ในข้อนี้เขาพบว่าในปัจจุบันกระบวนการเตรียมตัวเลือกอาชีพใช้ระยะเวลานานขึ้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 80% ศึกษาต่อถึงระดับปริญญาตรีหรือฝึกอบรมเพิ่มเติม สิ่งเหล่านี้ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจดังที่เคยเข้าใจแต่เดิม กินซ์เบิร์ก กล่าวว่า สิ่งที่คุณหนุ่มสาวเผชิญในช่วงอายุวัยรุ่น คือการวางแผนการเพื่อให้มีโอกาสเลือกได้มาก อย่างน้อยที่สุดเพื่อให้แน่ใจว่าเขามีสิทธิในการเข้ามหาวิทยาลัยหรือได้งานที่ดี โดยที่ถ้าบุคคลได้รับการศึกษาสูง โอกาสที่เขาจะเลือกอาชีพจะกว้างขวางขึ้น

3. การมองงานในทัศนคติที่ดี (Optimization) บุคคลมีความพยายามที่จะทำงานเพื่อสนองความพึงพอใจหรือความต้องการของตนโดยให้ตนเองเป็นประโยชน์ในงานที่เขามีโอกาสหาและตระหนักถึงสิ่งที่เขาต้องปฏิบัติในงาน

4. ข้อจำกัดบางอย่าง เช่น รายได้ สถานภาพทางครอบครัว ทัศนคติ ค่านิยมของบิดามารดา ระดับการศึกษาต่ำ ชนกลุ่มน้อย สถานภาพของผู้หญิง สถาบัน ชุมชน ความไม่กลมกลืนกันระหว่างการศึกษา กับอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นต้องพิจารณา บุคคลที่ไม่มีโอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียนก็ย่อมมีโอกาสที่จะประกอบอาชีพที่รายได้มีเกียรติในสังคมได้น้อย แต่ถ้าได้รับการศึกษามากก็ย่อมจะมีช่องทางในการเลือกประกอบอาชีพหรือไม่

5. โอกาสในโลกของงานที่ต้องพิจารณา หมายถึง ความสำคัญของการรับรู้ โอกาสของบุคคลว่าเขามองเห็นโอกาสหรือไม่

6. แนวโน้มในเรื่องค่านิยมมีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบันและมีบทบาทสำคัญในการค้นหาความพึงพอใจของบุคคล วิธีชีวิตของบุคคลมีผลกระทบต่อการตัดสินใจด้านอาชีพโดยเป็นความพยายามที่จะให้ประสบความสำเร็จในการสร้างดุลยภาพระหว่างงานและกิจกรรมอื่น

กินซ์เบิร์ก (Ginzberg, 1971 อ้างถึงใน ภาณุภา แจ่มดอน, 2551) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพไว้ว่า การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างทันทีที่การตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างทันทีทันใด ในการเลือกอาชีพแบบนี้บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพเลยในขณะที่นั้น ซึ่งการเลือกบุคคลประเภทนี้บุคคลจะเลือกโดยที่ไม่ได้มีการคิด และไตร่ตรองมาก่อน ดังนั้น การเลือกอาชีพประเภทนี้จึงมีลักษณะที่เป็นการตอบสนองโดยไตร่ตรองต่อการเลือกอย่างทันทีทันใด

2. การตัดสินใจเลือกอาชีพอันเป็นผลมาจากเงื่อนไขทางจิตวิทยาในการเลือกอาชีพแบบ นี้จะขึ้นกับปัจจัยทางจิตวิทยา เช่น แรงกระตุ้น หรือแรงจูงใจ นั่นคือ บุคคลจะเลือกอาชีพ เมื่อมีปัจจัยเหล่านี้มากระตุ้นหรือแรงจูงใจทำให้ตัดสินใจเลือกอาชีพ แต่การตัดสินใจเลือกอาชีพนั้นอาจจะไม่เกิดขึ้น ถ้าหากว่าโอกาสไม่อำนวย

3. การตัดสินใจเลือกอาชีพอันเป็นผลมาจากการแนะนำ การเลือกอาชีพลักษณะนี้เกิดขึ้นจากการแนะนำทางเกี่ยวกับอาชีพโดยเฉพาะ คือ ผู้ที่มีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา แนะนำอาชีพจะเป็นผู้ที่สามารถให้คำปรึกษาในการเลือกอาชีพได้ว่า อาชีพไหนเหมาะหรือไม่อย่างไร

วารี ถาวรรุ่งกิจ (2548, หน้า 16) ได้สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับอาชีพว่า การเลือกอาชีพของพวกเราเป็นกระบวนการ และมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา มีการประเมินตนเองและประเมินอาชีพโดยผู้ประกอบอาชีพมีการศึกษาเรียนรู้เป็นขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มสนใจในการเลือกอาชีพ จนกระทั่งถึงการประกอบอาชีพอย่างแท้จริง

ภาณุภา แจ่มดอน (2551) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพว่า ทำให้ทราบถึงแนวคิดในการที่บุคคลจะเลือกอาชีพใดก็ตามจะต้องมาจากความต้องการของบุคคลนั้นคือได้ว่าความต้องการของบุคคลจะมีอิทธิพล ในการเลือกประกอบอาชีพ ทั้งนี้ต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่จะหาเพียงพอสำหรับตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเข้าสู่อาชีพ รวมถึง ถ้าหากบุคคล นั้นประกอบอาชีพความต้องการของตนเองแล้ว การทำงานจะดำเนินไปด้วยความพึงพอใจในงานที่ทำ นอกจากนี้การเข้าสู่อาชีพนี้ก็ต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ นี้ด้วยเพื่อประกอบการตัดสินใจเข้าสู่การประกอบอาชีพต่อไป

ทั้งนี้ Hoppock (n.d. อ้างถึงใน วารี ถาวรรุ่งกิจ, 2548) ได้ให้ความเห็นว่าบุคคลจะเลือกอาชีพที่สนองความต้องการของตนเองมากที่สุด ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยเน้นความสำคัญของการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงในเรื่องความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ลักษณะนิสัย จุดเด่น จุดด้อย เพื่อไปเปรียบเทียบกับข้อมูลทางอาชีพ จะช่วยเลือกอาชีพได้ถูกต้อง และประสบความสำเร็จในอาชีพนั้น ๆ โดยได้นำเอาทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพมาประกอบกัน เรียกว่า Composite Theory โดยมีหลัก 10 ประการ ดังนี้

1. การเลือกอาชีพเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคล
2. การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพใดเป็นเพราะเชื่อว่า อาชีพนั้น สามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้ดีที่สุด
3. ความต้องการจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ
4. การพัฒนาอาชีพ เริ่มเมื่อเขาทราบว่าอาชีพนั้น ๆ สามารถช่วยให้เขาไปสู่ความต้องการของเขาได้
5. ความก้าวหน้าในการพัฒนาอาชีพ และการปรับปรุงการเลือกอาชีพจะดีขึ้นเมื่อเขาสามารถคาดหวังถึงโอกาสที่อาชีพนั้นจะสนองความต้องการของเขาได้ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความรู้จักตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล
6. ข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้เข้าใจว่าต้องการอะไร และจะต้องปรับปรุงอะไรบ้าง

7. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้เขาค้นพบงานอาชีพที่ตรงกับความต้องการ
8. ระดับความพึงพอใจในงาน ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระหว่างสิ่งทำงานนั้นให้กับเขาและความต้องการ
9. ความพึงพอใจ เป็นผลจากการที่งานสามารถตอบสนองความต้องการได้ในปัจจุบัน
10. การเลือกอาชีพ สามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เมื่อเขาเชื่อว่างานที่เปลี่ยนใหม่นั้น จะสนองความต้องการได้ดีกว่างานเดิม

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ทำให้ทราบแนวคิดในการที่บุคคลเลือกอาชีพใดก็ตาม จะต้องมาจากความต้องการของบุคคลนั้น ถือได้ว่าความต้องการของบุคคลจะมีอิทธิพลในการเลือกประกอบอาชีพ ทั้งนี้ต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่จะทำเพียงพอสำหรับการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเข้าสู่อาชีพ รวมถึง ถ้าหากบุคคลนั้นประกอบอาชีพความต้องการของตนเองแล้ว การทำงานจะดำเนินไปด้วยความพึงพอใจจนการทำงาน

1.4. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่ส่งเสริมอาชีพเสริม

อิสราภรณ์ ชูชุกิ (2548) กล่าวว่า บุคคลที่เข้าไปสู่การประกอบอาชีพมีสาเหตุต่างกันนอกเหนือจากการดำรงชีพแล้วยังมีสาเหตุอื่น ๆ ที่น่าสนใจคือบุคคลเข้าสู่อาชีพนั้นเป็นไปตามคุณลักษณะของบุคคลและทักษะของบุคคลนั้น ๆ ที่มีมาพร้อมทั้งศนะคติ ค่านิยม แรงจูงใจ และครอบครัวที่มีผลต่อการเลือกอาชีพ ทั้งนี้ ต้องมีความพอใจในงานที่ทำเป็นสภาพทางอารมณ์ที่เป็นสุขสนุกเพลิดเพลินซึ่งเป็นผลมาจากการทำงาน หรือปฏิบัติงาน และได้รับความสำเร็จ

ปราโมทย์ พรหมจันทร์ (2546) กล่าวว่า กระบวนการเข้าสู่อาชีพเสริมว่า หมายถึง ขั้นตอนและวิธีการ ที่ทำให้บุคคลตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพเสริม รูปแบบ ได้แก่ การใช้ความสัมพันธ์ที่มีต่อบุคคล เครือญาติ เพื่อนร่วมงาน รวมถึงการเป็นสมาชิกหรือเป็นเครือข่ายของกลุ่มอาชีพการเลียนแบบ เพื่อเป็นช่องทางในการประกอบอาชีพเสริม ขั้นตอนและวิธีการ ได้แก่ การได้รับข้อมูลจากสื่อ หรือ บุคคลต่าง ๆ การฝึกอบรมด้านอาชีพ การทดลองประกอบอาชีพ การประเมินรายได้ หรือค่าตอบแทนเพื่อหารายได้เพิ่มเติมจากอาชีพประจำ

ปราโมทย์ พรหมจันทร์ (2546) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่อาชีพเสริมว่าแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่อาชีพเสริม มีอยู่ 2 ปัจจัย คือ 1. ศึกษารูปแบบในการเข้าสู่ อาชีพเสริม 2. ขั้นตอนและวิธีการในการเข้าสู่อาชีพเสริม คือ

1. ศึกษารูปแบบในการเข้าสู่อาชีพเสริม
 - 1.1 การใช้ความสัมพันธ์ที่มีต่อบุคคล เครือญาติ และเพื่อนร่วมงาน
 - 1.2 การเป็นสมาชิกหรือเครือข่ายในกลุ่มอาชีพ
 - 1.3 การเลียนแบบ
2. ขั้นตอนและวิธีการในการเข้าสู่อาชีพเสริม
 - 2.1 การได้รับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลอื่น ๆ
 - 2.2 การฝึกอบรมด้านอาชีพ
 - 2.3 การทดลองประกอบอาชีพเสริมด้วยตนเอง
 - 2.4 ผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองประกอบอาชีพเสริมและการแก้ไขปัญหา
 - 2.5 การประเมินรายได้

นิรมล เย็นสุข (2539) กล่าวว่า กระบวนการเข้าสู่อาชีพ ว่าเป็นกลไกที่ต่อเนื่องที่ช่วยให้บุคคลตัดสินใจในการเลือกประกอบอาชีพ ซึ่งประกอบไปด้วย การเลือกรับข่าวสารข้อมูลการวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจ และทดลองประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้ สำหรับการพึ่งพาตนเอง

ศุภมาศ เพชรพรหม (2550) กล่าวว่า กระบวนการเข้าสู่อาชีพว่า กระบวนการเข้าสู่อาชีพนั้นหมายถึง กระบวนการตัดสินใจประกอบไปด้วยเงื่อนไขของการมีภาพลักษณ์ที่ดีของอาชีพการได้รับรู้ถึงค่าตอบแทน และการได้รับคำแนะนำหรือคำชักชวน คำสนับสนุนจากบุคคล รวมไปถึงการเข้าสู่อาชีพเสริม นั้นต้องมีความพร้อมทั้งการเตรียมตัว การฝึกฝน รวมไปถึงการปฏิบัติ และการได้รับการถ่ายทอดจากผู้มีประสบการณ์ หรือรุ่นพี่ในการทำงาน เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพและปรับตัวเข้ากับอาชีพ สภาพการทำงาน ได้เป็นอย่างดี

ภาณุภา แจ่มดอน (2551) กล่าวว่า กระบวนการเข้าสู่อาชีพเสริมว่า กระบวนการเข้าสู่อาชีพ แบบออกเป็น 4 ลักษณะ คือ 1) เกิดจากฐานะที่ยากจนและเป็นผู้มีการศึกษาน้อย 2) ได้รับคำแนะนำของญาติพี่น้อง เพื่อน และคนรู้จัก 3) สมาชิกในครอบครัวประกอบอาชีพเสริมนั้นอยู่ก่อน 4) เป็นอาชีพที่อิสระไม่มีผู้บังคับบัญชา

ศุภาภรณ์ แก้วแพร่ (2545) กล่าวถึงกระบวนการเข้าสู่อาชีพว่า เกิดจากมูลเหตุหรือปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนให้เข้าสู่อาชีพ ก่อนการประกอบอาชีพ ต้องมีการผ่านกระบวนการถ่ายทอดทางอาชีพ โดยเริ่มจากกระบวนการเรียนรู้ เทคนิคที่ถ่ายทอดต่อกันมา

สมพล มาสุปรีดี (2548) กระบวนการเข้าสู่อาชีพเสริม แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน อย่างกว้าง ได้แก่

1. เงื่อนไขที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การมีเงื่อนไขอะไรที่เป็นช่องทางให้เข้ามาสู่อาชีพ ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ
2. เงื่อนไขในการปรับตัวเข้าสู่อาชีพ หลังจากที่ดีตัดสินใจเข้าสู่อาชีพแล้วมีการปรับตัวมีการเรียนรู้ และแก้ปัญหาในการทำอาชีพอย่างไร
3. เงื่อนไขที่ทำให้มีการดำรงอาชีพต่อไป กล่าวคือเมื่อบุคคลเข้าสู่การทำอาชีพเต็มตัว แล้วมีเงื่อนไขอะไรทำให้ตัวตกแต่ละคนยังคงทำอาชีพตัวตกต่อไป

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดกระบวนการเข้าสู่อาชีพเสริม ผู้วิจัยสามารถสรุปกระบวนการเข้าสู่อาชีพเสริม แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การมีทัศนคติที่ดีส่วนบุคคล การได้รับแรงจูงใจในการประกอบอาชีพเป็นแรงเสริมทางบวก ซึ่งอาจมาจากครอบครัว เครือญาติ เพื่อนบ้าน คนรู้จัก จากมีผลมาจากสภาพเศรษฐกิจ และสังคม ทำให้รายรับ ไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่เกิดขึ้น ทำให้เข้าสู่กระบวนการประกอบอาชีพเสริมเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้
2. การเริ่มต้นเข้าสู่การประกอบอาชีพอาชีพเสริม ได้รับการชักชวนให้เข้ากลุ่มสมาชิกหรือการเป็นสมาชิกเครือข่าย หรืออาจเป็นการเลียนแบบการประกอบอาชีพเสริม
3. การเรียนรู้ การศึกษาอาชีพเสริม การปรับตัวในการประกอบอาชีพเสริม
4. การพัฒนาการประกอบอาชีพเสริม โดยใช้วิธีการอบรม การจัดกลุ่มสมาชิกการแลกเปลี่ยนทัศนคติ เพื่อให้มีทักษะในการประกอบอาชีพมากขึ้น เข้าสู่อาชีพเสริม อาจมาจากฐานะทางเศรษฐกิจ การเป็นหนี้ รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย จึงต้องเข้าสู่การประกอบอาชีพเสริมเช่นกัน

2.2 บทวิเคราะห์องค์การบริหารส่วนจังหวัด

2.2.1 โครงสร้างอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2546 มีโครงสร้างประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มาจากการเลือกตั้งตามหลักฐานทะเบียนราษฎรที่ประกาศในที่สุดท้ายก่อนปีที่มีการเลือกตั้ง ซึ่งแต่ละจังหวัด สามารถมีจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้ตามจำนวน 24,30,36,42,48 คน

ตามลำดับและฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ตามเกณฑ์กฎหมายกำหนดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาและเลขานุการรวมกันได้ไม่เกิน 5 คน โดยมีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นผู้ช่วยเหลือในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามนโยบายอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ.2546 มีหน้าที่ดำเนินการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ตามมาตรา 45)และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (ตามมาตรา 17) ภายใต้บังคับ มาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองได้ ปล่อยให้คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อมาทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด เพราะองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีพื้นที่ทับซ้อนกับเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีภารกิจอำนาจหน้าที่มากมายหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการจัดการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุน การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

2.2.2 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีพื้นที่เดียวกันกับจังหวัดขอนแก่นมีอัตราการขยายตัวของการพัฒนาค่อนข้างมาก โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจสูงจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมการค้าและการค้าและบริการมากขึ้นโดยใช้ปัจจัยความได้เปรียบในด้านแรงงานการเป็นศูนย์รวมรวมนวัตกรรมเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและความพร้อมในด้านปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดจนความพร้อมในด้านของสถาบันการเงินที่จะให้การสนับสนุนในขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจภาคการเกษตรนั้นถึงแม้ว่าจะเป็นแหล่งที่มาของรายได้หลักของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดก็ตามแต่ก็มีอัตราการขยายตัวในลักษณะถดถอยโดยมีแนวโน้มที่จะลดความสำคัญและบทบาทลงทั้งนี้เนื่องจากการผลิตในภาคเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะอาศัยธรรมชาติเป็นหลัก ซึ่งมีความแปรปรวนสูงในขณะเดียวกันแรงงานภาคเกษตรก็มีจำกัด เนื่องจากส่วนใหญ่จะเคลื่อนย้ายแรงงานออกไปสู่นอกภาคการเกษตรมากขึ้น ในด้านสังคมจะพบว่าตามชุมชนมีความหนาแน่นขึ้นและเริ่มมีแนวโน้มของการเป็นชุมชนเมืองมากขึ้นโดยมีประชากรเพิ่มมากขึ้นในขณะที่ชนบทประชากรเริ่มจะลดน้อยลงตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จะเป็นวัยเด็กและผู้สูงอายุ นอก จากนี้ส่วนการส่งเสริมและสนับสนุนโดยรัฐจะพบว่าได้มีการจัดตั้งส่วนราชการต่างๆ เพิ่มขึ้นตามลำดับเพื่อ

รองรับการขยายตัวของความเจริญในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปัจจุบันนี้มีส่วนราชการต่างๆ ทั้งระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดขอนแก่น 250 หน่วยงานที่จะทำหน้าที่ในการให้การส่งเสริมและสนับสนุนต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ในอนาคตต่อไปโดยโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย 2 ฝ่าย สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น และฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 42 คน ประกอบด้วย ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 คน รองประธานองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 2 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ฝ่ายบริหาร มีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในจังหวัดทำหน้าที่บริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง จำนวน 3 คน มีเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 คน และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 4 คน แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 2 สำนักฯ 7 กอง และหน่วยตรวจสอบภายใน ได้แก่ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด กองแผนและงบประมาณองค์การบริหารส่วนจังหวัด กองคลัง สำนักการช่าง สำนักการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กองพัสดุและทรัพย์สิน กองการเจ้าหน้าที่ หน่วยตรวจสอบภายใน และโรงเรียนในสังกัด 20 โรงเรียน ดังนี้ (1) โรงเรียนบ้านหนองเสี้ยว (2) โรงเรียนเมืองพลพิทยา (3) โรงเรียนบ้านคูขาด(สถิตอุปถัมภ์) (4) โรงเรียนแท่นศิลาทิพย์ศึกษา (5) โรงเรียนศรีเสมาวิทยาเสริม (6) โรงเรียนพิศาลปัญญวิทยา (7) โรงเรียนชำสูงพิทยาคม (8) โรงเรียนพระธาตุขามแก่นพิทยาลัย (9) โรงเรียนหนองโนประชาสรรค์ (10) โรงเรียนพู่ดีพิทยาคม (11) โรงเรียนโคกสูงประชาสรรค์ (12) โรงเรียนโนนหันวิทยายน (13) โรงเรียนสขมพุกศึกษา (14) โรงเรียนมัธยมหนองเขียด (15) โรงเรียนพระยีนวิทยาการ (16) โรงเรียนเปรมติณสูลานนท์ (17) โรงเรียนนาจิววิทยาสรรค์ (18) โรงเรียนชัยสมบูรณพิทยาลัย (19) โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีพิทยาคม (20) โรงเรียนบ้านบะแค

บทที่ 3

วิธีการติดตามและประเมินผล

ในการติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดหัวข้อและวิธีการติดตามและประเมินผลโครงการ ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล
3. พื้นที่ดำเนินการติดตามและประเมินผล
4. เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. การนำเสนอ

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร(Population) คือ ประชาชนทั่วไป ประชาคมหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน นักการเมืองท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ / พนักงานของรัฐในองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 116 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง(Sampling) คือ เกษตรกรรม ไร่ข้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/เอกชน ที่ได้จากการสุ่มโดยการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงไม่กำหนด เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพหลัก รายได้เฉลี่ยต่อปี โดยการสุ่มไม่ต่ำกว่า 116 คน รวมแล้วไม่น้อยกว่า 116 คน

2. ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล

ขั้นเตรียมการ

1. ประชุมเจ้าหน้าที่กำหนดวิธีการสำรวจความคิดเห็น
2. จัดเตรียมเครื่องมือสำรวจความคิดเห็นแบบสอบถาม ของ ประชาชนทั่วไป ประชาคมหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน นักการเมืองท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ / พนักงานของรัฐในองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ขั้นดำเนินการ

เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่สำรวจความคิดเห็น โดยแจกแบบสอบถามในพื้นที่จัดกิจกรรมโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร จำนวน 116 ราย

ขั้นสุดท้าย

1. เจ้าหน้าที่ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลแผนงานโครงการ รวบรวมข้อมูล ประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็น
2. สรุปผล นำเสนอผู้บริหารในรูปแบบรายงานด้านวิชาการ

3. พื้นที่ดำเนินการติดตามและประเมินผล

บ้านโคกกลาง ตำบลวังชัย อำเภอป่าพอง และ บ้านบ่อใหญ่ บ้านหม้อ บ้านกระนวน อำเภอคำชะอี

4. เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นต่างๆ แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพหลัก จำนวนรายได้เฉลี่ยต่อปี

ส่วนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้จากการฝึกอบรมและสัมมนา / การบริการของเจ้าหน้าที่ / อำนวยความสะดวกและอื่นๆ พร้อมคำชี้แจง หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของโครงการ โดยมีคะแนนในแต่ละข้อประเด็นของคำถาม ประมาณค่า ๕ ระดับ

5 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการโครงการ (ระดับความต้องการ ด้านการพัฒนา) ลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation : S.D.)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เจ้าหน้าที่ ในการแจกแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างปลายปิดและปลายเปิดให้กับประชาชนทั่วไป ประชาคมหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน นักการเมืองท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ / พนักงานของรัฐในองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 116 ราย โดยได้แจกแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 116 ชุด และเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนหลังเสร็จสิ้นโครงการ ในส่วนของคำถามปลายเปิด จัดเก็บข้อมูลข้อคิดเห็นต่างๆของผู้เข้าร่วมโครงการโดยละเอียด

6. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลการติดตามและประเมินผลโครงการตั้งแต่เดือน มกราคม 2563- พฤษภาคม 2563

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปใช้สถิติแบบแจกแจงความถี่และร้อยละ ส่วนคำถามปลายปิดและจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงลึกในส่วนของคำถามปลายเปิด การแปลความหมายของข้อมูลพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) น้อยที่สุด (1) การวัดเป็นช่วงสเกลของลิเคิร์ต (Likert five rating scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับน้อยที่สุด

จากหลักการดังกล่าว สามารถแบ่งความหมายของระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ทิพยา กิจวิจารณ์ การวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ (การวิจัยเชิงปริมาณ) 2551 (หน้า 123-124 อ้างมาจากวาณี แสนมหาชัย) ดังนี้

<u>ระดับคะแนน</u>		<u>แปลผล</u>
4.21 – 5.00	ระดับความพึงพอใจ	มากที่สุด
3.41 – 4.20	ระดับความพึงพอใจ	มาก
2.61 – 3.40	ระดับความพึงพอใจ	ปานกลาง
1.81 – 2.60	ระดับความพึงพอใจ	น้อย
1.00 – 1.80	ระดับความพึงพอใจ	น้อยที่สุด

8. การนำเสนอ

จัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินผลในรูปแบบความถี่ร้อยละในเชิงพรรณนาใน บทที่ 2 รูปแบบตารางแจกแจงความถี่ และแสดงรายละเอียดในประเด็นคำตอบต่างๆ ได้จากแบบสอบถามของประชาชนทั่วไป ประชาคมหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน นักการเมืองท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ / พนักงานของรัฐในองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ในภาพรวม จะแสดงอยู่ในบทที่ 3 แล้วรวบรวมเป็นรูปเล่มวิชาการ รายงานผู้บริหารและลงใน Website ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนและผู้สนใจทราบต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสำรวจความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร ได้รับแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ทั้งหมด 116 ราย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย ได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ในส่วนที่ 1 ข้อมูลเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน
- 2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ในส่วนที่ 2 ประโยชน์ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมและสัมมนา/ การบริการของเจ้าหน้าที่ / อำนวยความสะดวกและอื่นๆ โดยหาค่า \bar{x} คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
- 3) วิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะทางการพัฒนาองค์กร โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ประกอบด้วย หลักสูตรที่ต้องการให้จัดฝึกอบรมครั้งต่อไป ระยะเวลาในการฝึกอบรมควรเป็น หลังการฝึกอบรมหากมีการศึกษาดูงานท่านต้องการศึกษาดูงานที่ใดให้ระบุ
- 4) ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของ ประชาชนทั่วไป ประชาคมหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน นักการเมืองท้องถิ่น เจ้าหน้าที่/พนักงานของรัฐ และ อื่นๆ ในการแสดงความคิดเห็น

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การติดตามและประเมินผลการสำรวจความคิดเห็นการติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร ได้รับคืนมา จำนวน 116 ชุด อ้างอิงจากตารางสำเร็จรูปคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ R.V. Krejcie และ D.W. Morgan ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพหลัก รายได้เฉลี่ย/ปี

		(n= 116)	
ที่	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	เพศ		
	ชาย	22	18.96
	หญิง	94	81.04
	รวม	116	100
2.	อายุ		
	21 – 30 ปี	2	1.72
	31 – 40 ปี	16	13.79
	41 - 50 ปี	26	22.41
	51 - 60 ปี	51	43.97
	61 – ปี ขึ้นไป	21	18.10
	รวม	116	100
3.	สถานภาพ		
	ประชาชนทั่วไป	100	86.21
	ประชาคมหมู่บ้าน	11	9.48
	ผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน	0	0.00
	เจ้าหน้าที่/พนักงานของรัฐ	2	1.72
	อื่นๆ ระบุ	3	2.59
	รวม	116	100
4.	ระดับการศึกษาสูงสุด		
	ประถมศึกษา	78	67.24
	มัธยมต้น/เทียบเท่า	26	22.41
	มัธยมปลาย/เทียบเท่า	12	10.35
	ปวส./อนุปริญญา	0	0.00
	ปริญญาตรี	0	0.00
	อื่นๆ /	0	0.00
	รวม	116	100
5.	อาชีพหลัก		
	เกษตรกรรวม	95	82.00
	รับจ้างทั่วไป	17	14.66
	นักเรียนนักศึกษา	0	0.00
	ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3	2.59
	องค์กรมหาชน/รัฐวิสาหกิจ	1	0.86

รับราชการ	0	0.00
อื่นๆ ระบุ	0	0.00
รวม	116	100
6. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 23,000 บาท	58	50.00
23,001 - 46,000 บาท	33	28.45
46,001 - 69,000 บาท	9	7.76
69,001 - 92,000 บาท	13	11.21
92,001 บาทขึ้นไป	3	2.59
รวม	116	100

จากตารางที่ 1 การสำรวจความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามโครงการฝึกอบรมพัฒนาส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การทำไข่เค็มสมุนไพร ประจำปี 2563 ผู้เข้าร่วมจำนวน 116 คน พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 116 คน เป็นชาย 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.96 / เป็นหญิง 94 คน คิดเป็นร้อยละ 81.04 / มีอายุอยู่ในช่วง 51 - 60 ปี มากที่สุด 51 คน / คิดเป็นร้อยละ 43.97 / รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี 26 คน คิดเป็นร้อยละ 22.41 / ช่วงอายุ 60 ปี 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 / มีสถานภาพส่วนใหญ่เป็นประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 86.21 / ระดับการศึกษาสูงสุด มากที่สุด ประถมศึกษา จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 67.24 / มัธยมต้นหรือเทียบเท่า จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 22.41/ มัธยมปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.43 / มีอาชีพหลักเกษตรกรรมมากที่สุด 95 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 / รองลงมา รับจ้างทั่วไป 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.66/ มีธุรกิจส่วนตัว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.59 / มีรายได้ต่อเดือนจำนวนมากที่สุด คือ ไม่เกิน 23,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 / รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนจำนวนต่ำกว่า 23,001 - 46,00 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 28.45 / และมีรายได้ 69,001 - 92,000 บาท 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.21

ส่วนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานโครงการ
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานโครงการ
 โดยภาพรวมและรายข้อ

ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงาน	ระดับความพึงพอใจ (n=116)		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวได้	4.00	0.75	มาก
2. การส่งเสริมและการพัฒนาสินค้าชุมชนเป็นสินค้าOTOP ให้เป็นที่รู้จัก ทำให้เศรษฐกิจชุมชนดีขึ้น	3.83	0.75	มาก
3. อาชีพเศรษฐกิจพอเพียงสามารถเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน	3.87	0.71	มาก
4. การพัฒนาสนับสนุน ส่งเสริมด้านการตลาด เป็นการสร้างเครือข่ายสินค้าให้ขยายมากขึ้น	3.68	0.70	มาก
5. การเพิ่มศักยภาพกลุ่ม ชุมชนให้มีความพร้อมทั้งในด้านการบริหารจัดการ ส่งผลเศรษฐกิจในภาพรวมดีขึ้น	3.84	0.69	มาก
6. การสร้างอาชีพและรายได้ให้กับชุมชน สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจในชุมชนระดับรากหญ้า	3.85	0.68	มาก
7. ประชาชนสามารถผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นสินค้าส่งออกขายในท้องตลาดได้	3.76	0.76	มาก
8. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปปฏิบัติและปรับใช้ในชีวิตประจำวันแบบเศรษฐกิจพอเพียง	3.98	0.73	มาก
9. การพัฒนาอาชีพในครัวเรือนสามารถนำไปสู่การพัฒนากลุ่มที่เข้มแข็งและยั่งยืนในระดับที่สูงขึ้น	3.91	0.75	มาก
10. การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ให้เป็นศูนย์กลาง ทางด้านการค้า และสนับสนุนการลงทุน ให้เกิดผู้ประกอบการเพิ่มมากขึ้น	3.84	0.67	มาก
รวม	3.86	0.72	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย) \bar{x} เท่ากับ 3.86 หรือคิดเป็นร้อยละ 77.29 / (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) S.D. เท่ากับ 0.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากอันดับแรก คือ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรที่ยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวได้ (ค่าเฉลี่ย) \bar{x} เท่ากับ 4.00 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) S.D. เท่ากับ 0.75 ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปปฏิบัติและปรับใช้ในชีวิตประจำวันแบบเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) S.D. เท่ากับ 0.73 รองลงมาคือ (ค่าเฉลี่ย) \bar{x} เท่ากับ 3.89 การพัฒนาอาชีพในครัวเรือนสามารถนำไปสู่การพัฒนากลุ่มที่เข้มแข็งและยั่งยืนในระดับที่สูงขึ้น

(ค่าเฉลี่ย) \bar{x} เท่ากับ 3.91 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) S.D. เท่ากับ 0.75 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับความพึงพอใจต่ำสุดคือ การพัฒนาสนับสนุน ส่งเสริมด้านการตลาด เป็นการสร้างเครือข่ายสินค้าให้ขยายมากขึ้น ค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 3.68 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) S.D. เท่ากับ 0.70

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการบริหารจัดการโครงการ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการบริหารจัดการโครงการโดยภาพรวม และรายข้อ (ระดับความต้องการด้านการพัฒนา)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการบริหารจัดการโครงการ	ระดับความพึงพอใจ (n=116)		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ / กิจกรรม และแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานได้	4.04	0.78	มาก
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนร่วมรับรู้ข่าวสารของโครงการ/กิจกรรม	4.00	0.67	มาก
3. มีการรายงานและนำผลจากการติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรม นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	3.91	0.62	มาก
4. มีความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	3.83	0.71	มาก
5. มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	3.81	0.73	มาก
6. โครงการนี้คุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้รับเห็นควรสนับสนุนส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง	3.86	0.76	มาก
7. โครงการนี้ตรงกับความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาด้านอาชีพได้อย่างรวดเร็ว	3.91	0.78	มาก
รวม	3.91	0.73	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการบริหารจัดการโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย) \bar{x} เท่ากับ 3.91 หรือคิดเป็นร้อยละ 88.00 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) S.D. เท่ากับ 0.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการบริหารจัดการโครงการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับการมีส่วนร่วมสูงสุด คือ มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรมและแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน (ค่าเฉลี่ย) \bar{x} เท่ากับ 4.04 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) S.D. เท่ากับ 0.78 รองลงมาคือมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนร่วมรับรู้ข่าวสารของโครงการ/กิจกรรม (ค่าเฉลี่ย) \bar{x} เท่ากับ 4.00 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) S.D. เท่ากับ 0.67 และมีการรายงานและนำผลจากการติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรม นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย) \bar{x} เท่ากับ 3.91 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) S.D. เท่ากับ 0.62 และรองลงมาคือ โครงการนี้ตรงกับความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว (ค่าเฉลี่ย) \bar{x} เท่ากับ 3.91 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) S.D. เท่ากับ 0.78 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับการมีส่วนร่วมต่ำสุดคือ มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการติดตามและประเมินผล การติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เพื่อสำรวจความคิดเห็นผู้เข้ารับการอบรม จำนวน 116 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด-สูงสุด ระดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการติดตาม ดังนี้

ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว สรุปผลฯ ตามหัวข้อดังนี้

1. วัตถุประสงค์
2. สรุปผลการประเมิน
3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ
4. ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาส่งเสริมอาชีพเศรษฐกิจของชุมชน

1. วัตถุประสงค์

1. เพื่อต้องการทราบผลความคุ้มค่า ประโยชน์ ความรู้ ความเข้าใจ ด้านการพัฒนาอาชีพเศรษฐกิจชุมชน ของผู้เข้าร่วมอบรมในครั้งนี้
2. เพื่อต้องการให้ประชาชนทั่วไป ประชาคมหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน / กำนัน นักการเมือง ท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ / พนักงานของรัฐในองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้เพิ่มพูนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพเศรษฐกิจชุมชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการบริหารจัดการโครงการ
3. เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการจัดฝึกอบรมการติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร

2. สรุปผลการประเมิน

สถานการณ์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การสำรวจความคิดเห็นโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 166 ราย พบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ เป็นชาย 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.98 เป็นหญิง 94 คน คิดเป็นร้อยละ 81.03 อายุอยู่ในช่วง 51 - 60 ปี มากที่สุด 51 คน คิดเป็นร้อยละ 43.97 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี 26 คน คิดเป็นร้อยละ 22.41 สถานภาพที่มากที่สุด ประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 86.21 ระดับการศึกษาสูงสุด มากที่สุด ประถมศึกษา 78 คน คิดเป็นร้อยละ 67.24 รองลงมา มัธยมต้นหรือเทียบเท่า 26 คน คิดเป็นร้อยละ 22.41 อาชีพหลักเกษตรกรมากที่สุด 95 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 รองลงมา รับจ้างทั่วไป 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.66 รายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 23,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ผลการวิเคราะห์การติดตามประเมินผลในภาพรวม มีดังนี้

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจจากโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร จากการมีส่วนร่วมของ

ประชาชนในด้านการบริหารจัดการโครงการ จะทราบว่า ระดับการมีส่วนร่วมระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุดคือ มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ / กิจกรรมและแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานได้ การมีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 43.97 รองลงมาระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุด คือ มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนร่วมรับรู้ข่าวสารของโครงการ/กิจกรรม มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 65.52 ลำดับสุดท้ายระดับความพึงพอใจระดับพอใช้ คือ มีความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบ การดำเนินโครงการ / กิจกรรม มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 56.90 มีค่ารวมส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 และมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) รวมเท่ากับ 3.83

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ประชาชนในกลุ่ม ตำบลวังชัย อำเภอป่าพอง และ อำเภอชำสูง บ้าน ม.8 ต้องการอยากให้มีการจัดฝึกอบรมพัฒนาส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นในเขตทุกอำเภอจังหวัดขอนแก่น อีกครั้ง ประชาชนได้ชื่นชมการทำงานการบริหารงาน ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ประชาชนในพื้นที่ ต้องการอยากให้มีการอบรม ให้ความรู้ สร้างแนวคิดใหม่ๆ วิธีการสร้างมูลค่ากับผลผลิตทางการเกษตรนำมาแปรรูปอาหาร ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีการค้าขายหมุนเวียนในชุมชน นำสินค้าท้องถิ่นเข้าสู่ตลาดชุมชนได้ ประชาชนและ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนฯ ขาดงบประมาณที่จำเป็น ขาดแคลนเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัยในการผลิตสินค้าแปรรูป มีที่จำเป็นในการผลิตให้สะอาดและปลอดภัย พร้อมขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นตลอดทุกปี กลุ่มอาชีพต้องการให้ทุกภาคส่วนราชการเข้ามาร่วมพัฒนาต่อยอดกิจกรรมใหม่ๆ กลุ่มอาชีพเสนออยากให้มีการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ หาแนวทาง วิธีการใหม่ในการพัฒนาเพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ให้โดดเด่น เป็นที่ยอมรับและต้องการของตลาดท้องถิ่นจังหวัดใกล้เคียง

4. ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาส่งเสริมอาชีพเศรษฐกิจของชุมชน

แนวทาง/ข้อเสนอแนะในการพัฒนาส่งเสริมอาชีพเศรษฐกิจ กลุ่มอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจ ในชุมชน

ส่งเสริมอาชีพเศรษฐกิจชุมชนกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

เศรษฐกิจชุมชนเป็นการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ทั้งด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม บริการทั้งในด้านการผลิต การบริโภค และการกระจายผลผลิต โดยให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจของชุมชน คือ ให้มีส่วนร่วมคิด ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับประโยชน์ บนรากฐานของความสามารถที่มีอยู่ จากการใช้ “ทุนของชุมชน”

สมาชิกในชุมชนจะเป็นผู้ตัดสินใจว่า พวกเราจะผลิตอะไรได้บ้างตามศักยภาพและทุนประเภทต่างๆ ที่มีอยู่ เราจะผลิตกันอย่างไร โดยที่ชุมชนสามารถ คิดเอง ทำเอง ได้เอง

การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนควรมีเป้าหมายสำคัญที่

1. การพัฒนาขีดความสามารถของคน ครอบครัว และชุมชน
2. การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

การมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนมีจุดแข็งที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา ก็คือ

1. คนในท้องถิ่นในชุมชนเดียวกันมีจิตสำนึกร่วมกัน
2. การมีความเอื้ออาทร
3. การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน
4. เป็นการพัฒนาที่เริ่มจากการกำหนดพื้นที่

แนวปฏิบัติในการพัฒนาส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การทำไร่เค็มสมุนไพร ประจำปี 2563 ดังนี้

1. สร้างเวทีการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นก่อน
2. วิเคราะห์ศักยภาพในขีดความสามารถของท้องถิ่น
3. วางแผนพัฒนาตามแนวทาง
4. ส่งเสริมการรวมกลุ่มในลักษณะต่างๆ
5. พัฒนาเทคโนโลยีในความรู้เกี่ยวกับวิธีการผลิต
6. พัฒนาระบบตลาด
7. พัฒนากิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา
8. ทำการวิจัย
9. สร้างศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชน
10. สร้างหลักสูตรฝึกอบรมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน
11. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร
12. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนออกสู่สังคมภายนอก

สรุปผลการเก็บข้อมูล ผลจากการใช้แนวทางการพัฒนากระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นกับท้องถิ่นบ้านเรา เพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีที่ทันสมัยขึ้นได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่ประชาชนสังคมท้องถิ่นมากในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งกระบวนการของความเปลี่ยนแปลงมีความสลับซับซ้อนจนยากที่จะอธิบายในเชิงสาเหตุและผลลัพธ์ได้ เพราะการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดต่างเป็นปัจจัยเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน

สิ่งสำคัญคือ ความพอเพียงในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นเงื่อนไขพื้นฐานที่ทำให้คนไทยสามารถพึ่งตนเองและดำเนินชีวิตไปได้อย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้อำนาจและควมมีอิสระในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง ความสามารถในการควบคุมและจัดการเพื่อให้ตนเองได้รับการสนองต่อความต้องการต่างๆ รวมทั้งความสามารถในการจัดการปัญหาต่างๆได้ด้วยตนเอง โครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี 2563 หลักสูตร การทำไร่เค็มสมุนไพร มุ่งเน้นให้เกิดหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน ในการพัฒนาและบริหารชุมชนท้องถิ่นให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ทันต่อโลกยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง ควรมีความพอประมาณ มีระบบภูมิคุ้มกันคุ้มกันในตัวที่พอดี พอสมควร ต่อผลกระทบผลเสียอันเกิดจากเปลี่ยนแปลงทั้งภายในภายนอก ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนมอบความรู้และการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชุมชนท้องถิ่น พร้อมกับเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นจะต้องมีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้ ข้อเสนอแนะในการรวมกลุ่มอาชีพของชุมชน

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของคนในชุมชนนั้น ข้อเสนอแนะควรมีวัตถุประสงค์หลักๆ ก็เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของคนในชุมชนนั้นๆ กล่าวคือ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ท่ามกลางยุคโลกาภิวัตน์ จึงทำให้วิถีชีวิตของคนชนบทนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ทั้งรูปแบบการดำรงชีวิตและรูปแบบของการประกอบอาชีพ ทำให้มีรายจ่ายมากขึ้นเงินที่หามาได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย จึงมีการไปกู้หนี้ยืมสินก่อให้เกิดหนี้ทั้ง

ระบบและนอกระบบ จึงทำให้บางคนเลือกที่จะเดินทางไปยังในเมืองใหญ่เพื่อเป็นแรงงานให้แก่โรงงานอุตสาหกรรม เป็นคนงานก่อสร้าง คนวัยแรงงานอพยพเข้าเมือง

ด้วยเหตุนี้บางชุมชนเริ่มมีการกลับมาทบทวนถึงสาเหตุและวิธีการในการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจกลุ่ม วิสาหกิจของชุมชน ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือหรือการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน หากวิธีจะทำให้คนในชุมชน สามารถพึ่งตนเองได้ ทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการรวมกลุ่มเพื่อตั้งกลุ่มออมทรัพย์ เพื่อการผลิตขึ้นในชุมชน ซึ่งมีกิจกรรมการออมเงินกิจกรรมเงินกู้ที่เปิดให้สมาชิกได้กู้เงินเพื่อไปลงทุนในการ ประกอบอาชีพ ในดอกเบี้ยต่ำ เช่น ร้านค้าชุมชน กลุ่มอาชีพ กลุ่มปุ๋ย ฯลฯ หรือที่เรียกว่าวิสาหกิจชุมชน สามารถสร้างสวัสดิการให้แก่คนในชุมชนได้ เช่นการปันผลเพื่อคืนกำไรให้สมาชิก

เมื่อมีกระแสจากภายนอกเข้ามาคนในชุมชนก็จะรู้จักการปรับตัวเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลง เพราะเมื่อ มีการจัดตั้งรวมกลุ่มคนในชุมชนก็เกิดการเรียนรู้ คือรู้จักตนเอง รู้จักชุมชน และรู้เรื่องภายนอกชุมชน เกิดการ ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน รู้จักแบ่งปัน มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน เมื่อมีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในชุมชนใดๆ ก็ตาม ชาวบ้านประชาชน ชุมชนนั้นๆ ก็จะสามารถอยู่รอดได้ด้วยลำแข้งของคนในชุมชนเอง

องค์ประกอบของการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจ ในชุมชน

กลุ่มอาชีพเป็นกิจกรรมที่สามารถได้ร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อผลประโยชน์ ในด้านเศรษฐกิจ หรือการสร้าง รายได้เสริมเป็นวัตถุประสงค์หลักสำคัญเป็นกิจกรรมที่พัฒนาอาชีพให้กับสมาชิกกลุ่ม ซึ่งองค์ประกอบในการจัดตั้ง กลุ่มอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจ ในชุมชน มี 5 ประการ

1. สมาชิก
2. ผู้นำ หรือคณะกรรมการกลุ่ม
3. ข้อบังคับ ระเบียบ หรือกติกา
4. ต้องมีกิจกรรม
5. มีผลประโยชน์

แนวทางการจัดตั้งกลุ่มอาชีพให้ประสบความสำเร็จ

การจัดตั้งกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จจะทำให้ธุรกิจกลุ่มอาชีพมั่นคง และยั่งยืนก้าวหน้าได้ ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเรื่องการจัดการธุรกิจของกลุ่มอาชีพ ให้ชัดเจน เพราะหากไม่มีความรู้ความชำนาญก็ เปรียบเหมือนนักกีฬาฟุตบอล ที่ไม่รู้วิธีการเตะลูก ไม่รู้กติกาเล่น ย่อมไม่สามารถจะเป็น นักกีฬาที่ดีได้เลย แล้ว จะต้องมีความรู้หลักการ และวิธีจัดหาคน การจัดงานด้านต่างๆ ตามขั้นตอนของการทำธุรกิจกลุ่มอาชีพ กลุ่ม วิสาหกิจ

การทำธุรกิจ คือ การบริหารทรัพยากร ประกอบด้วย

1. วัสดุ ได้แก่ วัตถุดิบอาคารเครื่องจักรอุปกรณ์
2. คน ได้แก่ คนงานสมาชิกผู้จัดการ
3. เงิน ได้แก่ เงินทุนค่าใช้จ่ายรายได้รายจ่าย
4. ข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี หลักการ

วิธีทำธุรกิจให้ได้ผลสำเร็จ เปรียบได้กับการทำโต๊ะ 4 ขา ได้แก่

1.การจัดการคนที่ดี คนเป็นปัจจัยหลักในการทำธุรกิจโดยเฉพาะธุรกิจกลุ่มอาชีพ ที่มีเป้าหมายเพื่อ ความผาสุกของคนในกลุ่ม ดังนั้น ต้องมีวิธีการจัดการหน้าที่ ความรับผิดชอบของคนที่เกี่ยวข้อง ให้กำลังใจ ความรู้ความสามารถ ที่เหมาะสมกับการทำธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายได้

2. การจัดการผลิตที่ดี การทำธุรกิจต้องมีการนำทรัพยากรมาผลิตให้เป็นสินค้าบริการในชุมชนให้มีมาตรฐาน ที่สนองความต้องการของลูกค้าได้ การผลิตต้องมีการจัดการให้ถูกขั้นตอน ถูกวิธีการ ถูกต้อง ถูกเวลา เพื่อให้ได้สินค้าในชุมชนและบริการที่มีคุณภาพ ต้นทุนต่ำ และส่งมอบสินค้าตรงตามเวลาสัญญา

3. การจัดการตลาดที่ดี การทำการตลาดที่ดีจะทำให้รู้ความต้องการลูกค้าแต่ละกลุ่ม รู้เรื่อง คู่แข่งขัน รู้เรื่องราคาขาย รู้ช่องทางการใช้สื่อให้ลูกค้าเข้าใจโดยเร็ว ซึ่งต้องมีการจัดการเรื่องนี้อย่างจริงจัง จึงจะทำให้ธุรกิจอยู่รอดได้

4. การจัดการเงินที่ดี การทำธุรกิจต้องมีงบประมาณ เงิน เป็นปัจจัยในการทำงานทั้งการซื้อวัตถุดิบ จ่ายค่าแรง ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าใช้จ่ายต่างๆ และต้องมีรายได้จากการขายสินค้าเข้ามา จึงต้องมีการจัดการให้รายได้กับรายจ่ายเหมาะสมมีกำไร และต้องรู้การเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของเงินเข้าเงินออกตลอดเวลา

หลักการพัฒนาธุรกิจกลุ่มอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน สู่ความยั่งยืน

ต้องดูแลคน 3 กลุ่มให้ดีให้ได้ คือ

1. ดูแลลูกค้า ในเรื่องทำสินค้าที่ดี มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ทำสินค้าที่มีต้นทุนต่ำ ทำให้ขายในราคาต่ำได้ สามารถส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าได้ถูกต้องตรงเวลา

2. ดูแลสมาชิก ในเรื่องจัดการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับการทำงานของสมาชิก จัดการเรื่องผลประโยชน์สวัสดิการ ค่าตอบแทนที่ยุติธรรม รวมทั้งการเสริมความรู้และทักษะให้ด้วย

3. ดูแลชุมชน ในเรื่องจัดการทำสินค้าที่ไม่ทำลาย ไม่รบกวนความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมที่ดีของชุมชน ยึดมั่นในจริยธรรม ศีลธรรมอันดีงาม ไม่ทำผิดกฎหมาย ไม่เอาัดเอาเปรียบสังคมและชุมชน

การจัดการที่ดี มุ่งสู่เป้าหมายและประสบผลสำเร็จตามต้องการนั้นต้องมีการตัดสินใจที่รอบคอบ ไม่ประมาท คิดพิจารณาเหตุปัจจัย ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกให้รอบด้าน เสียก่อน

ปัจจัยภายใน หมายถึง การคิดพิจารณาจากจุดอ่อน จุดแข็ง ที่เราหรือกลุ่มวิสาหกิจ มีอยู่ เช่น เราเก่งด้านไหน เก่งอะไร มีข้อได้เปรียบด้านใด ด้านวัตถุดิบ อุปกรณ์ ด้านที่ตั้ง ด้านชื่อเสียง มีจุดอ่อนที่ต้องปรับปรุงอะไรบ้าง เพื่อให้สามารถทำธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายได้เหมาะสมกับจุดแข็งที่เรามี

ปัจจัยภายนอก หมายถึง การคิดพิจารณาสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อการทำธุรกิจของเรา อาทิ ความต้องการของลูกค้า คู่แข่ง กฎระเบียบ กฎหมาย ราคาวัสดุอุปกรณ์ ราคาน้ำมัน ค่าแรงขั้นต่ำ สภาพดินฟ้าอากาศ สภาพการค้าของตลาด เป็นต้น โดยต้องมีการพิจารณาปัจจัยภายนอกเหล่านี้ว่ามีผลกระทบต่อการขาย ต่อต้นทุนของเราอย่างไร

อย่างไรก็ตามสิ่งที่กลุ่มอาชีพต้องทำเป็นหลัก คือ การทุ่มเทความตั้งใจ ความพยายาม และเวลาเพื่อให้ได้ผลตอบแทนตามเป้าหมายที่ต้องการให้ได้

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรม

การติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทาง
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี 2563 “การทำไข่เค็มสมุนไพร” (หลังดำเนินการ)

ภาพกิจกรรม

การติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทาง
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี 2563 “การทำไข่เค็มสมุนไพร” (หลังดำเนินการ)

ภาพกิจกรรม

การติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทาง
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี 2563 “การทำไข่เค็มสมุนไพร” (หลังดำเนินการ)

ภาพกิจกรรม

การติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทาง
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี 2563 “การทำไข่เค็มสมุนไพร” (หลังดำเนินการ)

สรุปผลแบบสอบถามความพึงพอใจโครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปี 2562 “การทำไข่เค็มสมุนไพร”

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=116)

1. เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	22	18.966
หญิง	94	81.034
รวม	116	100.000
2. อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ไม่เกิน 20 ปี	0	0.00
21-30 ปี	2	1.72
31-40 ปี	16	13.79
41-50 ปี	26	22.41
51-60 ปี	51	43.97
61- ปี ขึ้นไป	21	18.10
รวม	116	100.00
3. สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประชาชนทั่วไป	100	86.21
ประชาคมหมู่บ้าน	11	9.48
ผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน	0	0.00
เจ้าหน้าที่ พนักงานของรัฐ	2	1.72
อื่นๆ ระบุ	3	2.59
รวม	116	100.00
4. ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประถมศึกษา	78	67.24
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	26	22.41
มัธยมปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	12	10.35

ปวส./อนุปริญญา	0	0.00
ปริญญาตรี	0	0.00
อื่นๆ ระบุ	0	0.00
รวม	116	100.00
5. อาชีพหลัก	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เกษตรกร	95	82.00
รับจ้างทั่วไป	17	14.66
นักเรียนนักศึกษา	0	0.00
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3	2.59
องค์กรมหาชน/รัฐวิสาหกิจ	1	0.86
รับราชการ	0	0.00
อื่นๆ ระบุ	0	0.00
รวม	116	100.00
6. จำนวนรายได้เฉลี่ย/ปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ไม่เกิน 23,000 บาท	58	50.00
23,001 - 46,000 บาท	33	28.45
46,001 - 69,000 บาท	9	7.76
69,001,- 92,000 บาท	13	11.21
92,001 บาท ขึ้นไป	3	2.59
รวม	116	100.00

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานโครงการ (ระดับความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงาน)

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ (จำนวนคน)							
	มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	น้อยที่สุด	SD	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตรที่ยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวได้	31 (26.72)	56 (48.28)	27 (23.28)	2 (1.72)	- (0.00)	0.754	4.00	มาก
2. การส่งเสริมและการพัฒนาสินค้าชุมชนเป็นสินค้า OTOP ให้เป็นที่รู้จัก ทำให้เศรษฐกิจชุมชนดีขึ้น	19 (16.38)	64 (55.17)	27 (23.28)	6 (5.17)	- (0.00)	0.757	3.83	มาก
3. อาชีพเศรษฐกิจพอเพียงสามารถเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือนได้	17 (14.65)	72 (62.07)	23 (19.83)	3 (2.59)	1 (0.86)	0.714	3.87	มาก
4. การพัฒนาสนับสนุน ส่งเสริมด้านการตลาด เป็นการสร้างเครือข่ายสินค้าให้ขยายมากขึ้น	10 (8.62)	65 (56.03)	35 (30.17)	6 (5.17)	- (0.00)	0.702	3.68	มาก
5. การเพิ่มศักยภาพกลุ่ม ชุมชนให้มีความพร้อมทั้งในด้านการบริหารจัดการ ส่งผลเศรษฐกิจในภาพรวมดีขึ้น	13 (11.21)	78 (67.24)	18 (15.52)	7 (6.03)	- (0.00)	0.694	3.84	มาก
6. การสร้างอาชีพและรายได้ให้กับชุมชน สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจชุมชน ในระดับรากหญ้า	17 (14.65)	68 (58.62)	28 (24.14)	3 (2.59)	- (0.00)	0.685	3.85	มาก
7. ประชาชนสามารถผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นสินค้าส่งออกขายในท้องตลาดได้	15 (12.93)	66 (56.90)	27 (23.28)	8 (6.90)	- (0.00)	0.761	3.76	มาก
8. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปปฏิบัติและปรับใช้ในชีวิตประจำวันแบบเศรษฐกิจพอเพียง	26 (22.41)	66 (56.90)	20 (17.24)	4 (3.45)	- (0.00)	0.731	3.98	มาก
9. การพัฒนาอาชีพในครัวเรือนสามารถนำไปสู่การพัฒนากลุ่มที่เข้มแข็งและยั่งยืนในระดับที่สูงขึ้น	25 (21.55)	58 (50.00)	30 (25.86)	3 (2.59)	- (0.00)	0.754	3.91	มาก
10. การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการค้า การลงทุน และสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการเพิ่มมากขึ้น	17 (14.66)	66 (56.90)	31 (26.72)	2 (1.72)	- (0.00)	0.677	3.84	มาก
รวม						0.729	3.86	มาก

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการโครงการ (ระดับความต้องการ ด้านการพัฒนา)

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ (จำนวนคน)							
	มากที่สุด	มาก	พอใช้	น้อย	น้อยที่สุด	SD	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ/กิจกรรมและแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน	36 (31.03)	51 (43.97)	27 (23.28)	2 (1.72)	- (0.00)	0.781	4.04	มาก
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนร่วมรับรู้ข่าวสารของโครงการ/กิจกรรม	22 (18.97)	76 (65.52)	14 (12.07)	4 (3.45)	- (0.00)	0.670	4.00	มาก
3. มีการรายงานและนำผลจากการติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรม นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	16 (13.79)	75 (64.66)	23 (19.83)	2 (1.72)	- (0.00)	0.629	3.91	มาก
4. มีความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	17 (14.65)	66 (56.90)	29 (25.00)	4 (3.45)	- (0.00)	0.710	3.83	มาก
5. มีส่วนร่วมในการรับประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	17 (14.66)	65 (56.03)	29 (25.00)	5 (4.31)	- (0.00)	0.730	3.81	มาก
6. โครงการนี้คุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้รับ	21 (18.10)	64 (55.17)	25 (21.55)	6 (5.17)	- (0.00)	0.764	3.86	มาก
7. โครงการนี้ตรงกับความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว	24 (20.69)	65 (56.03)	20 (17.24)	7 (6.03)	- (0.00)	0.783	3.91	มาก
รวม						0.730	3.91	มาก

เกณฑ์การแปลค่าระดับความพึงพอใจ

ค่าเฉลี่ย	แปลค่า
4.51-5.00	มากที่สุด
3.51-4.50	มาก
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. อำเภอลำปาง อยากให้มีโครงการนี้อีก ได้ความรู้มาก ทำกินเองและแบ่งให้พี่น้องกินด้วย
2. อำเภอลำปาง อยากให้มีแบบโครงการแบบนี้บ่อยๆ จะได้ลดย่อยเพิ่มรายได้
3. อำเภอลำปาง อยากให้มีการอบรมอีกเพราะได้ความรู้มาก
4. อำเภอลำปาง อยากให้มาสอนทำอีกจะได้ความรู้เพิ่ม
5. อำเภอลำปาง ทำกินเองดีมากช่วยลดค่าใช้จ่าย ถ้าเหลือจากทำกินก็ขายบ้าง
6. อำเภอลำปาง ได้ความรู้มากเลยอยากให้มีอีกครั้ง
7. อำเภอลำปาง อยากให้มีโครงการแบบนี้ตลอดไป
8. อำเภอลำปาง ทำกินเองถ้าเหลือก็แบ่งให้ญาติพี่น้อง
9. อำเภอลำปาง อยากให้จัดโครงการอีกเพื่อการต่อเนื่อง เพื่อการต่อยอดความรู้ให้แก่คนในชุมชนอีกเพิ่มความรู้เรื่อยๆ
10. อำเภอลำปาง ทำกินเองอยู่บ้าน
11. อำเภอลำปาง อยากให้มีโครงการนี้อีก
12. อำเภอลำปาง ได้ความรู้มากอยากให้มีอีก
13. อำเภอลำปาง ทำกินเองเหลือก็แบ่งญาติพี่น้อง
14. อำเภอลำปาง ทำกินเองที่บ้าน
15. อำเภอลำปาง อยากให้มีโครงการแบบนี้
16. อำเภอลำปาง ดีมากทำกินเองที่บ้าน
17. อำเภอลำปาง จะมีโครงการอีกตอนไหน
18. อำเภอลำปาง ทำกินเอง
19. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง อยากให้มีการพัฒนาให้มากกว่านี้ มีส่วนร่วมในการดำเนินต่อไป
20. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง ปัญหาคือการตลาดยังแคบไปจำหน่ายได้แค่ตมหมู่บ้านและยังขาดเงินลงทุนที่จะผลิตไปตามความต้องการของตลาด
21. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง ของบในการแปรรูปจากไข่เป็นผลิตภัณฑ์อื่น เพื่อมีแนวทางทำกินหลากหลายและขอทุนสนับสนุนของกลุ่มด้วย
22. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง อยากให้ส่งเสริมด้านอาชีพอื่นเช่นการทำดอกไม้และทำไข่เยี่ยวม้า เพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ์และขาดทุน
23. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง ทุนและการตลาดยังแคบมาก ขายได้ตามหมู่บ้านเท่านั้น
24. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง ขาดต้นทุนเมื่อผลิตและหมุนเวียน
25. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง ขาดต้นทุนเพื่อจะไว้ผลิตได้ตามจำนวนมาก เพื่อเพิ่มรายได้ของกลุ่มและชุมชน
26. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง แนะนำตลาดให้กลุ่มสมาชิกใช้ และสนับสนุนทุนเพื่อนำไปหมุนเวียนในกลุ่ม
27. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง ไม่มีทุนเพื่อหมุนเวียนเพราะเราไม่มีเงินทุนเพื่อลงทุน
28. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง วัตถุประสงค์อยากการตลาดยังแคบสำคัญทุนหมุนเวียนเพื่อเป็นทุนของกลุ่ม
29. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง การมีโครงการเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ดีแต่ประชาชนยังขาดทุนหมุนเวียนอยู่และต้องการสนับสนุนเพิ่ม
30. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง การตลาดยังแคบอยู่อีกปัจจัยคือแหล่งขาย เพื่อกลุ่มจะได้ทำงานต่อเนื่องและทุนหมุนเวียน
31. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง เรื่องการตลาดและเงินทุนเพื่อหมุนเวียน
32. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง ขอรับการสนับสนุนเพื่อกลุ่มจะได้พัฒนาและต่อยอดได้
33. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง อยากให้วิทยากรทำไข่เยี่ยวม้าเพิ่มต่อยอดไว้และทุนหมุนเวียน
34. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง การตลาดและทุนหมุนเวียนและขอวิทยากรหาสิ่งใหม่ให้สมาชิกได้มีความร่วมมือกัน
35. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง การตลาดและทุนเพื่อเอาไปซื้อไข่มาทำเพราะทุนเราน้อย ขอให้นายก อบจ.มาช่วยส่งเสริมด้วยค่ะ
36. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง ต้องการให้ส่งเสริมอาชีพและเพิ่มการทำกลุ่มอาชีพให้หลากหลาย
37. ตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง ต้องการให้หาการตลาดและทุนเพื่อผลิต
38. ตำบลลำปาง อำเภอลำปาง อยากให้มีการอบรมอยู่เสมอ
39. ตำบลลำปาง อำเภอลำปาง อยากให้มีการฝึกอบรมตลอด
40. ตำบลลำปาง อำเภอลำปาง ต้องการให้มีการประชุมอย่างต่อเนื่อง
41. ตำบลลำปาง อำเภอลำปาง ขอให้มีการอบรมอย่างสม่ำเสมอ
42. ตำบลลำปาง อำเภอลำปาง ต้องการให้มีการฝึกอบรมตลอดไป
43. ตำบลลำปาง อำเภอลำปาง ขอให้มีการฝึกอบรมตลอดไป
44. ตำบลลำปาง อำเภอลำปาง อยากให้ดำเนินการอบรมอยู่บ่อยๆ
45. ตำบลลำปาง อำเภอลำปาง ขอรับการอบรมเปลี่ยนไปเรื่อยๆ

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น **คู่มือติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น,2561**

กรมวิชาการ(ม.ป.ป. อ้างถึงใน อิศราพันธ์ ชูชุกิ, 2548, หน้า 5) : **ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชีพเสริม.** อาชีพเสริมอาชีพที่ประกอบกันเป็นธุรกิจ, จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร (ม.ป.พ.)2548

เกียรติศักดิ์ แก้วมหาชัย (2551) หน้า 8) : **ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชีพเสริม** อาชีพเสริมอาชีพที่ชาวนาเลือกทำเพื่อให้มีรายได้นอกเหนือจากการทำอาชีพหลัก, จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร (ม.ป.พ.),2551

ณัฐอรียา สุขสุวรรณพร (2553) หน้า 15) : กล่าวว่า อาชีพเสริม หมายถึง เป็นอาชีพที่ประกอบขึ้น เป็นอาชีพที่ 2 รองจากอาชีพหลัก และเป็นแหล่งรายได้เสริมเพิ่มเติมจากงานหลัก, 2553

ทบวงมหาวิทยาลัย (ม.ป.ป. อ้างถึงใน อิศราพันธ์ ชูชุกิ, 2548, หน้า 5) : กล่าวว่า อาชีพ เสริม หมายถึง อาชีพ ที่มีลักษณะดังนี้ 1) เป็นเจ้าของกิจการ ไม่เป็นลูกจ้างหรือรับเงินเดือนจาก นายจ้าง, 2548

วาริ ถาวรรุ่งกิจ (2548) หน้า 12) : กล่าวว่า การประกอบอาชีพเสริม คือการประกอบกิจการงาน ที่ทำนอกเหนือจากอาชีพหลัก โดยให้มาซึ่งรายได้ที่นอกเหนือจากเงินรายได้ประจำ, 2548

อิสราพันธ์ ชูชุกิ (2548) หน้า 4) : **ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชีพเสริม.** อาชีพเสริมเป็นอาชีพที่ประกอบขึ้นเป็นอาชีพที่ 2 รองจากอาชีพหลักและเป็นแหล่งรายได้เสริมเพิ่มเติมจากงานอาชีพหลัก การประกอบอาชีพ เสริม นั้นจะต้องไม่กระทบกับงานอาชีพหลัก อาชีพเสริมนั้น จะประกอบธุรกิจ หรือกิจการใน รูปแบบใดก็ได้ และจะต้องเป็นอาชีพที่เข้าไปเสริมจากรายได้หลักเท่านั้น,2548.จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร (ม.ป.พ.),2548

ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผลฯ กองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ,2562

องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น รายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาอบจ.ขอนแก่น ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2562

**องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น: ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการกองแผนและงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น: ระบบแบบสอบถามออนไลน์ประจำปี 2562**

กองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น,2562

องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น www.kkpao.go.th

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด, 2562

ค้นหาจากเว็บไซต์ <http://www.google.co.th>

<http://www.khonhaenpoc.com>

**โครงการส่งเสริมอาชีพการแปรรูปอาหารตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 หลักสูตร การทำไข่เค็มสมุนไพร (หลังดำเนินการ)**

.....

คณะที่ปรึกษา

1. ดร.พงษ์ศักดิ์ ตั้งวานิชกพงษ์	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
2. นายสิทธิกุล ภูคำวงศ์	รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
3. นางวัชรภรณ์ ผ่องใส	รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
4. นายพิทักษ์ชน ช่างเหลา	รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
5. นางพัฒน์นาดี วิริยะปิยะ	ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
6. นายประสิทธิ์ อุตมธนะธีระ	รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

1. นายประสิทธิ์ ทองแท่งไท	สมาชิกสภา อบจ.ขก อ.ภูผาม่าน	ประธานกรรมการ
2. นายตระกูล เจริญเชื้อ	สมาชิกสภา อบจ.ขก อ.กระนวน	กรรมการ
3. นางรัฐิรัตน์ อัครสุริย์	ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น	กรรมการ
4. นายฉันทชัย ชานนท์	ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น	กรรมการ
5. ท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น	หัวหน้าส่วนราชการ	กรรมการ
6. โยธาธิการและผังเมือง	หัวหน้าส่วนราชการ	กรรมการ
7. นายประยุทธ์ ชาญนุงศ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
8. ดร.มงคล อติอนุวรรณ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
9. นายประสิทธิ์ อุตมธนะธีระ	รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	กรรมการ
10. นายเพชร มูลป้อม	ผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ	กรรมการ/เลขานุการ

คณะทำงานตรวจติดตามและประเมินผลแผนงาน/โครงการ อบจ.ขอนแก่น

1. นางสาวศิริวรรณ สุรินทะ	นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น	คณะทำงาน
2. นางนวลมณี เหล่ากุนทา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	คณะทำงาน
3. นายอภิเดช สุระมณี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	คณะทำงาน
4. นายพงศ์พีระ ศรีบุญเรือง	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ	คณะทำงาน
5. นางรุ่งฤทัย ดำรงชัย	ผู้ช่วยนักวิชาการคอมพิวเตอร์	คณะทำงาน
6. นางสาวศิริวรรณ ตาหมื่น	จ้างเหมาบริการ	คณะทำงาน

